

10 dni 4-14 stycznia
2023
MODLITWY

**POWROT
DO
OŁTARZA
CZAS I MIEJSCE DLA BOGA**

Kościół Adventystów
Dnia Siódmego

Publikacja przygotowana staraniem Zarządu Kościoła Adventystów Dnia Siódmego w Polsce

Wydawnictwo
„Znaki Czasu”

WARSZAWA 2022

Spis treści

Instrukcje dla lidera grupy modlitewnej	3
Wprowadzenie	6
Dzień 1 • Gdzie jesteś?	9
Dzień 2 • Poświęcenie i upamiętnienie.....	11
Dzień 3 • Rano i wieczorem.....	13
Dzień 4 • Co sprowadza Boga z powrotem	15
Dzień 5 • Jezus i poranna modlitwa.....	17
Dzień 6 • Wojownicy całonocnej modlitwy.....	19
Dzień 7 • Kościół, który czci Boga.....	21
Dzień 8 • Oddawanie czci Bogu a przesłania trzech aniołów	23
Dzień 9 • Nie trać głowy	25
Dzień 10 • Pójdę!	27
Sobotnia uroczystość.....	29
Noc modlitwy	30
Obietnice, na które można powołać się w modlitwie	33
Wyzwanie ewangelizacyjne 10 Dni Modlitwy	37

TYTUŁ ORYGINAŁU: 10 Days of Prayer 2023. *Back to the Altar: Making a Place for God.*

TŁUMACZ I TYPOGRAF: Jarosław Kauc. REDAKTOR I KOREKTOR: Bernard Koziróg.

Głównym autorem przewodników na kolejne dni modlitwy jest pastor Dwain N. Esmond, pisarz, redaktor i ordynowany kaznodzieja. Przez ponad 28 lat pastor Esmond pełnił służbę w odpowiedzi na Boże powołanie. Służył jako zastępca redaktora naczelnego Review and Herald Publishing Association, a od 2015 roku służy jako wicedyrektor i redaktor naczelnny Ellen G. White Estate. Wydawał szereg publikacji, w tym przez jedenaście lat był redaktorem czasopisma dla młodzieży *Insight Magazine*. Napisał trzy znakomite przewodniki do osobistego nabożeństwa dla młodych ludzi i wydał ponad 350 publikacji. Obecnie nadzoruje przygotowanie publikacji materiałów przygotowywanych przez White Estate, takich jak *The Gift of Prophecy in Scripture and History*, podręcznik akademicki poświęcony działaniu Ducha Świętego w darze prorocstwa; *Jesus: Name Above All Names*, przewodnik do osobistego nabożeństwa kompilowany z pism Ellen G. White, a ostatnio także kompilację zatytułowaną *The Three Angels' Messages*. W jego służbie towarzyszą mu żona Kemba i ich syn Dwain junior.

Materiały przygotowane przez Stowarzyszenie Kaznodziejskie Generalnej Konferencji Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego.

Jeśli nie zaznaczono inaczej, wszystkie cytaty biblijne zaczerpnięto z *Biblii Warszawskiej*.

© Copyright by Zarząd Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego w Polsce (2021). All rights reserved.

www.tendaysofprayer.org; www.adwent.pl

POBUDKI 2023!

Książka jest zbiorem krótkich refleksji na każdy dzień roku, opartych głównie na przesłaniu *Ewangelii Mateusza*, ale sięgających też do innych fragmentów *Pisma Świętego*.

Znajdziesz w niej opis podstawowych zasad życiowych, jakimi powinien kierować się wyznawca Jezusa Chrystusa. Książka pobudzi cię do refleksji nad uniwersalnymi wartościami obecnymi w ewangelii oraz wprowadzi w podstawowe znaczenie rozważanego tekstu biblijnego.

Wydawca: Wydawnictwo Znaki Czasu. Stron 376.

Oprawa miękka — cena detaliczna 49 zł, **cena dla zborów 45 zł.**

O autorze: JIŘÍ MOSKALA jest dziekanem i profesorem egzegezy i teologii *Starego Testamentu* w Adwentystycznym Seminarium Teologicznym przy Uniwersytecie Andrews w Stanach Zjednoczonych.

Zamówienia na publikacje prosimy kierować pod adresem: Dział Obsługi Klienta Wydawnictwa Znaki Czasu
ul. Foksal 8/3, 00-366 Warszawa, tel.: 22-331-98-00, e-mail: kontakt@znakiczasu.pl, księgarnia internetowa: sklep.znakiczasu.pl

Instrukcje dla lidera grupy modlitewnej

Witaj w programie 10 Dni Modlitwy 2023! Modlitwa prawdziwie prowadzi do duchowego ożywienia. Bóg dokonał wielu cudów w minionych latach, kiedy zwracaliśmy się do niego w modlitwie i poście. Duch Święty dokonywał ożywień, nawróceń, odnowienia ewangelizacyjnego zapału, a także uzdrawiał więzi.

Bóg wzywa nas do ożywienia. *Biblia* jest pełna obietnic dla nas:

- „Ukorzy się mój lud, który jest nazwany moim imieniem, i będą się modlić, i szukać mojego oblicza, i odwrócą się od swoich złych dróg, to Ja wysłucham z niebios, i odpuszczę ich grzechy i ich ziemię uzdrowię” (2 Krn 7,14).
- „A gdy mnie będziecie szukać, znajdziecie mnie. Gdy mnie będziecie szukać całym swoim sercem, objawię się wam — mówi Pan” (Jr 29,13-14).
- „Każdy, kto będzie wzywał imienia Pana, będzie wybawiony” (Jl 3,5).
- „Zbliźcie się do Boga, a zbliży się do was” (Jk 4,8).
- „Oto stoję u drzwi i kołaczę; jeśli ktoś usłyszy głos mój i otworzy drzwi, wstąpię do niego i będę z nim wieczerał, a on ze mną” (Ap 3,20).

Bez względu na twoją życiową sytuację, Bóg jest bliżej, niż myślisz. Pragnie obdarzyć swoimi błogosławieństwami twoją rodzinę, zbór, społeczność i świat. Przyłącz się do nas w modlitwie w odpowiedzi na wezwanie do powrotu do ołtarza!

ZASADNICZE ELEMENTY PROGRAMU 10 DNI MODLITWY

Codzienna karta tematyczna

Na każdy z 10 dni przygotowana została karta tematyczna. Zawiera ona sugerowany plan spotkania oraz propozycje tematu modlitw i wspólnych pieśni. Zaleca się, by każdy z uczestników przestudiował kartę tematyczną przed spotkaniem modlitewnym i miał ją ze sobą, aby mógł śledzić plan spotkania.

Zbory na całym świecie będą się jednoczyć w modlitwie wokół tematu dnia. Przyłącz się do modlitwy opartej na fragmentach *Pisma Świętego*, cytatach i intencjach modlitewnych zawartych w karcie tematycznej. Możecie podzielić się na mniejsze grupy i każda z grup może modlić się w innych intencjach z podanej listy.

Niektóre z intencji odnoszą się w szczególny sposób do ogólnościatowego Kościoła adwentystycznego. Ważne, byśmy modlili się razem za nasz Kościół, ale możecie też modlić się w bardziej ogólny sposób, zwłaszcza jeśli

w grupie są goście spoza Kościoła. Módlcie się, byście jak najlepiej przyjęli gości i aby poculi się oni częścią grupy.

Sugerowany czas na poszczególne elementy spotkania w części poświęconej na modlitwę

Pamiętajcie o zachowaniu prostego formatu spotkania, aby uczestnicy mogli się skupić na modlitwie. To, ile czasu poświęćcie na każdą z części modlitwy, będzie się różnić za każdym razem. Poniższe ramy czasowe to jedynie sugestie na podstawie tego, co zazwyczaj najlepiej się sprawdza:

- Powitanie/wprowadzenie: 2-5 minut.
- Czytanie (zob. karty tematyczne): 5 minut.
- Modlitwa na podstawie „Tekstów biblijnych do modlitwy” (zob. karty tematyczne): 10-15 minut.
- Modlitwa na podstawie „Dodatkowych intencji modlitewnych” (zob. karty tematyczne): 20-30 minut.
- Pieśń i dziękczynienie: 5-10 minut.

Módl się za innych

Zachęć uczestników spotkań, by prosili Boga, aby wskazał im od pięciu do siedmiu osób, które postawił na ich drodze. Mogą to być domownicy, przyjaciele, współpracownicy, członkowie zboru itd. Zachęć uczestników, aby modlili się, by Duch Święty wskazał im te osoby i pomógł im nawiązać łączność z nimi podczas tych 10 dni. Możesz dostarczyć kartki, na których uczestnicy spotkania będą mogli zapisać imiona siedmiu osób, za które będą się modlić.

Sobotnie nabożeństwo podczas 10 Dni Modlitwy 2023

Zaplanujcie specjalny modlitewny akcent i dzielenie się świadectwami wysłuchanych modlitw podczas nabożeństw w obie soboty podczas programu 10 Dni Modlitwy. Bądźcie kreatywni — jest wiele sposobów podzielenia się ze zborom tym, co dzieje się podczas codziennych spotkań modlitewnych.

Szczegółne podsumowanie w ostatnią sobotę

Zwłaszcza ostatnia sobota powinna być zaplanowana jako czas radości ze wszystkiego, czego Bóg dokonał podczas 10 Dni Modlitwy. Przeznaczcie odpowiednio dużo czasu na świadectwa wysłuchanych modlitw, biblijne nauczanie/kazanie o modlitwie oraz wspólny śpiew. Poprowadź zgromadzenie w modlitwie, aby ci, którzy nie uczestniczyli w codziennych spotkaniach, mogli doświadczyć radości wspólnej modlitwy. Zob. wskazówki w materiale na ostatnią sobotę.

Pokłosie 10 Dni Modlitwy

Módlcie się, by Bóg wskazał wam, jak wasz zbor/grupa ma kontynuować to, co On rozpoczął podczas 10 Dni Modlitwy. Być może kontynuacją będą cotygodniowe spotkania modlitewne, a może Bóg pragnie, byście rozpoczęli nową służbę w waszym zborze albo działalność ewangelizacyjną w okolicy. Bądźcie otwarci na Boże prowadzenie. Będziecie zdumieni tym, dokąd Bóg może was zaprowadzić. Część zatytułowana Wyzwania ewangelizacyjne zawiera szereg pomysłów służby.

Świadectwa

Podzielcie się tym, jak Bóg działał podczas 10 Dni Modlitwy! Wasze świadectwa będą zachętą dla innych.

Świadectwa możecie nadsyłać za pośrednictwem strony internetowej www.tendaysofprayer.org.

Wskazówki dotyczące wspólnej modlitwy

Uzgodnijcie intencje. Kiedy ktoś modli się w jakiejś intencji, niech inni modlą się o to samo uzgodniwszy to wcześniej. Taka modlitwa ma moc. Nie sądźcie, że skoro jedna osoba modliła się w jakiejś intencji, inni nie powinni wspomnieć jej w modlitwie. „Nadto powiadam wam, że jeśli dwaj z was na ziemi uzgodnili swe prośby o jakąkolwiek rzecz, otrzymają ją od Ojca mego, który jest w niebie” (Mt 18,19). Jakże budujące jest to, kiedy wspieramy się nawzajem w modlitwie!

Powoływanie się na Boże obietnice. Zachęć uczestników spotkań, by modląc się powoływali się na Boże obietnice. Łatwo jest skupiać uwagę na naszych problemach. Ale kiedy powołujemy się na Boże obietnice, nasza wiara wzrasta i przypominamy sobie, że nie ma nic niemożliwego dla Boga. Obietnice pomagają nam odwrócić wzrok od naszych słabości i trudności, a skierować go na Jezusa. W każdej słabości i zmaganiach możemy znaleźć w *Biblii* obietnice, na które możemy się powołać. Zachęć uczestników, by szukali więcej obietnic i spisywali je, aby mogli powołać się na nie w przyszłości.

Post. Zachęć uczestników programu 10 Dni Modlitwy, by rozważyli jakiegoś rodzaju post, np. od oglądania telewizji, słuchania świeckiej muzyki, oglądania filmów, surfowania po internecie czy jakiegoś rodzaju pokarmów, zwłaszcza tych ciężkostrawnych. Zaoszczędzony czas niech poświęcą na modlitwę i studiowanie *Biblii*, prosząc Boga o pomoc dla siebie i zboru, byście trwali pełniej w Chrystusie. Przyjmując prosty sposób odżywiania członkowie grupy mogą sprawić, że ich umysły będą bardziej otwarte na głos Ducha Świętego.

Duch Święty. Nie zapomnijcie prosić, by Duch Święty wskazał wam, jak i o co powinniście się modlić w kontekście sytuacji życiowej poszczególnych osób. *Biblia* uczy nas, że nie wiemy, jak się modlić i o co się modlić, ale Duch Święty wstawia się za nami.

„Musimy nie tylko modlić się w imieniu Chrystusa, ale także w natchnieniu Ducha Świętego. Tak właśnie powinniśmy rozumieć stwierdzenie, że «Duch wstawia się za nami w niewysłowionych westchnieniach» (Rz 8,26). Bóg pragnie odpowiadać na takie modlitwy. Kiedy gorliwie i usilnie wypowiadamy modlitwę w imieniu Chrystusa, w tej intensywności zawarta jest Boża poręka, że On

wysłucha naszą prośbę i «potrafi daleko więcej uczynić ponad to wszystko, o co prosimy albo o czym myślimy» (Ef 3,20)” (Ellen G. White, *Przypowieści Chrystusa*, wyd. 6, Warszawa 2020, s. 99).

Prowadzenie dziennika modlitewnego. Prowadzenie dziennika podczas 10 Dni Modlitwy może być dobrym sposobem na zapamiętywanie codziennych tematów modlitwy, podejmowanie konkretnych zobowiązań wobec Boga oraz rozpoznawanie Jego błogosławieństw. Zapisywanie naszych modlitw i rejestrowanie odpowiedzi Boga na nie jest pewnym sposobem budowania wiary.

Dziennik modlitewny podczas 10 Dni Modlitwy można prowadzić na kilka sposobów. Możecie poświęcić czas podczas spotkań modlitewnych, aby uczestnicy mogli zanotować swoje prośby kierowane do Boga. Możecie prowadzić grupowy dziennik modlitw i odpowiedzi — czy to w notatniku, czy na dużym arkuszu, czy w internecie. Dobrze jest wracać do tych wpisów i przypominać sobie, jak Bóg odpowiadał na wasze modlitwy!

Szacunek dla Boga. Zachęcaj uczestników słowem i przykładem do okazywania szacunku dla Boga. Przychodzimy to sali tronowej Króla wszechświata. Nie traktujmy tego czasu modlitwy z lekceważeniem w naszej postawie czy manierach. Jednak nie jest konieczne, byśmy przez cały czas klęczeli. Godzina modlitwy powinna zostać spędzona wygodnie, więc zachęć uczestników, by klęczeli, siedzieli lub stali, stosownie do tego, jak Bóg ich prowadzi i jak jest im wygodniej.

Modlitwa pojedynczymi zdaniami. Modlitwy powinny być krótkie i rzeczowe. To daje innym okazję, by się modlić. Starajcie się ograniczyć swoje modlitwy do kilku zdań. Każdy może się modlić wielokrotnie. Krótkie modlitwy, najlepiej jednozdaniowe, czynią czas modlitwy interesującym i pozwalają Duchowi Świętemu wywierać wpływ na uczestników spotkania w czasie modlitwy. Nie musicie zaczynać i kończyć każdego zdania modlitwy wyrażeniami takimi jak: „Drogi

Boże” i „Amen”. Niech wasze modlitwy będą jedną długą rozmową z Bogiem.

Milczenie. Jako lider grupy nie staraj się zdominować czasu poświęconego na modlitwę. Cel jest taki, by inni się modlili. Chwile milczenia są dobre, bo dają Bogu czas, by przemawiał do serc uczestników. Pozwólcie Duchowi Świętemu działać i niech każdy ma okazję się modlić.

Śpiew. Spontaniczny grupowy śpiew połączony z modlitwą dodaje piękna spotkaniu modlitewnemu. Proponowane pieśni są podane pod koniec planu spotkania. Nie musicie odśpiewać wszystkich proponowanych pieśni — są to tylko propozycje do wykorzystania. Śpiew jest dobrym sposobem przejścia z jednej części modlitwy do kolejnej.

Podawanie intencji modlitewnych w czasie modlitwy. Nie pytaj o intencje modlitewne przed rozpoczęciem modlitwy. Zamiast tego poproś uczestników, by modląc się wymieniali intencje i zachęcali innych do przyłączenia się do modlitwy w danej intencji. Dlaczego? Bo to oszczędza mnóstwo czasu! Rozmawianie o intencjach często pochłania większość czasu przeznaczonego na modlitwę. Szatan cieszy się, kiedy zamiast się modlić w jakiejś sprawie, zaczynamy o niej dyskutować. Słyszając o problemie, ludzie mają skłonność do wyrażania współczucia i sugerowania rozwiązań. A przecież moc pochodzi od Boga! Im więcej się modlimy, tym więcej Jego moc zdziała.

Osobiste nabożeństwo. To bardzo ważna kwestia! Nie zapomnij, że jako lider musisz spędzać codziennie czas u stóp Jezusa, rozmawiając z Nim i studiując Jego Słowo. Jeśli poznawanie Boga będzie najważniejsze dla ciebie, twoje duchowe doświadczenie będzie harmonijne i błogosławione. „Z ukrytego miejsca modlitwy pochodziła siła, która wstrząsnęła światem w dobie Wielkiej Reformacji. Tam, w świętej ciszy, słudzy Pana stawali na skale Jego obietnic” (Ellen G. White, *Wielki bóg*, wyd. 20, Warszawa 2019, s. 131).

Wprowadzenie

Witaj w programie 10 Dni Modlitwy 2023! Modlitwa prawdziwie prowadzi do duchowego ożywienia. Bóg dokonał wielu cudów w minionych latach, kiedy zwracaliśmy się do niego w modlitwie i poście. Duch Święty dokonywał ożywień, nawróceń, odnowienia ewangelizacyjnego zapалу, a także uzdrawiał więzi. Przeczytaj kilka świadectw osób, które uczestniczyły w programie 10 Dni Modlitwy 2022.

- „Po tym, jak wziąłem udział w 10 Dniach Modlitwy, moje życie duchowe zupełnie się zmieniło” (Josphat T.).
- „Błogosławieństwa były niezmierzone. Duch Święty wyraźnie przejawiał się pośród nas!” (Barbara J.).
- „10 Dni Modlitwy przybliżyło nas do Pana. Spotkania były bardzo budujące, a uczestnicy wyrazili pragnienie zaangażowania się z większą determinacją w misję zdobywania dusz” (Arlene A.).

Bóg wzywa nas do ożywienia. *Biblia* jest pełna obietnic dla nas:

- „Ukorzy się mój lud, który jest nazwany moim imieniem, i będą się modlić, i szukać mojego oblicza, i odwrócą się od swoich złych dróg, to Ja wysłucham z niebios, i odpuszczę ich grzechy i ich ziemię uzdrowię” (2 Krn 7,14).
- „A gdy mnie będziecie szukać, znajdziecie mnie. Gdy mnie będziecie szukać całym swoim sercem, objawię się wam — mówi Pan” (Jr 29,13-14).
- „Każdy, kto będzie wzywał imienia Pana, będzie wybawiony” (Jl 3,5).
- „Zbliźcie się do Boga, a zbliży się do was” (Jk 4,8).
- „Oto stoję u drzwi i kołaczę; jeśli ktoś usłyszy głos mój i otworzy drzwi, wstąpię do niego i będę z nim wieczerał, a on ze mną” (Ap 3,20).

Cokolwiek dzieje się teraz w twoim życiu, Bóg jest bliżej ciebie, niż możesz to sobie wyobrazić. On pragnie błogosławić twoich bliskich, zbór, społeczność i świat wokół ciebie!

Temat 10 Dni Modlitwy 2023: Powrót do ołtarza — czas i miejsce dla Boga

Spieszymy się i zamartwiamy. Jesteśmy zdenerwowani i niespokojni, zapracowani i nieszczęśliwi.

Tak ludzie na całym świecie opisują swoje życie we współczesnym rozpędzonym społeczeństwie. Jeśli i ty odczuwasz ciężar naszego ginącego świata, zapraszamy cię do dziesięciodniowej podróży w modlitwie do serca Boga — tam, gdzie Bóg zdejmuje z nas ciężary, leczuje nasze urazy i odnawia nasze siły. Stoi przed tobą wyzwanie odbudowy ołtarza osobistego nabożeństwa dla prawdziwego i żywego Boga, który obiecał: „Gdy będziecie mnie wzywać i zanosić do mnie modły, wysłucham was” (Jr 29,12).

Módlmy się o odnowienie naszego osobistego i rodzinnego ołtarza nabożeństwa, aby Duch Święty zreformował nas i dał nam siłę do głoszenia ostatniego Bożego przesłania nadziei dla świata!

Sugerowane wskazówki dotyczące modlitwy

- Niech twoje modlitwy będą krótkie — jedno dwa zdania w danej intencji. Daj innym możliwość modlić się, tak by wszyscy mogli czynnie uczestniczyć w modlitwie. Możesz się modlić po wielokroć, podobnie jak zabierasz wielokrotnie głos w rozmowie.
- Milczenie jest dobre, gdyż daje wszystkim czas na słuchanie Ducha Świętego.

- Wspólne śpiewanie pieśni pod kierunkiem Ducha Świętego jest także wielkim błogosławieństwem. Nie potrzebujecie do tego akompaniamentu — możecie śpiewać pieśni, których melodię dobrze znacie.
- Zamiast poświęcać cenny czas przeznaczony na modlitwę na przedstawianie intencji modlitewnych, po prostu przedstaw te intencje w modlitwie. Inni będą mogli modlić się w tych intencjach i powoływać się na Boże obietnice w potrzebach przedstawionych w modlitwie przez ciebie.

Powoływanie się na obietnice Boże

Bóg dał nam wiele obietnic w Jego Słowie. Naszym przywilejem jest powoływanie się na nie w naszych modlitwach. Wszystkie Jego przykazania i rady są jednocześnie obietnicami. On nigdy nie żąda od nas niczego, czego nie moglibyśmy zrobić w Jego mocy.

Gdy się modlimy, łatwo przychodzi nam skupiać uwagę na naszych potrzebach, trudnościach i wyzwaniach, a następnie biadać i żałować się nad naszą sytuacją. Nie taki jest cel modlitwy. Modlitwa ma wzmacniać naszą wiarę. Dlatego zachęcam cię, byś w modlitwie powoływał się na Boże obietnice. Pomogą ci one przenieść wzrok z siebie i swoich słabości na Jezusa i Jego potęgę. Patrząc na Niego zmieniamy się na Jego obraz.

Ellen G. White radzi: „Każda obietnica w Słowie Bożym jest przeznaczona dla nas. W naszych modlitwach przedstawiamy słowa Jahwe obłożone Jego przysięgą i przez wiarę przyjmujemy na własność Jego obietnice. Jego słowo zapewnia, że jeśli prosimy z wiarą, otrzymamy wszelkie duchowe błogosławieństwa. Nie przestawaj prosić, a otrzymasz o wiele więcej niż prosisz czy nawet myślisz” (Ellen G. White, *W atmosferze niebios*, Warszawa 2001, wyd. I, s. 71).

Jak możesz się powoływać na Jego obietnice? Na przykład, kiedy modlisz się o pokój, możesz się powołać na J 14,27 i powiedzieć: „Panie, Ty powiedziałeś nam w swoim Słowie: »Pokój zostawiam wam, mój pokój daję wam; nie jak świat daje, Ja wam daję. Niech się nie trwoży serce wasze i niech się nie lęka«. Daj nam pokój, którym obiecałeś nas obdarzyć”. Dziękuj Panu, że obdarza cię pokojem, nawet jeśli nie czujesz jeszcze, że to się stało.

Post

Zachęcam cię, byś podczas tych dziesięciu dni podjął post Danielowy. Rozpoczęcie roku modlitwą i postem

jest znakomitą sposobem poświęcenia naszego życia Bogu na nadchodzący rok. Ellen G. White mówi nam: „Odtąd i aż do końca czasu lud Boży powinien być bardziej gorliwy, przebudzony, nie ufający własnej mądrości, ale mądrości swego Przywódcy. Powinni wyznaczyć dni na post i modlitwę. Nie należy wymagać zupełnego wstrzymywania się od spożywania posiłków, ale należy jeść oszczędnie i najprostszy pokarm” (Ellen G. White, *Counsels on Diet and Foods*, s. 188-189; zob. *Chrześcijaнин a dieta*, s. 130).

Wiemy, że Daniel spożywał tylko owoce i warzywa przez dziesięć dni. Podobnie zachęcamy cię do przyjęcia bardzo prostej diety podczas tych dziesięciu dni. Jeśli pragniemy mieć czystszy umysł, by słyszeć głos Boga, i jeśli pragniemy przybliżyć się do Niego, musimy zadbać o to, by sposób odżywiania nie przeszkadzał nam w tym.

Post polega nie tylko na powstrzymaniu się od spożywania pokarmu. Zachęcam cię także do postu od telewizji, filmów, gier komputerowych, a nawet korzystania z portali społecznościowych czy materiałów audio-wizualnych w serwisach internetowych. Odlóż wszystko, co możesz odłożyć na bok, aby spędzać więcej czasu z Panem.

Celem postu nie jest uzyskanie cudu od Boga. Post służy ukorzeniu się przed Bogiem tak, by mógł On działać w nas i przez nas. Ukorzmy się przed Bogiem i szukajmy Go całym sercem, umysłem i ze wszystkich sił. Przybliżmy się do Niego w modlitwie i poście, a On przybliży się do nas.

Duch Święty

Nie zapomnij prosić Boga, by Duch Święty wskazał ci, jak i o co powinieneś się modlić w intencji innych osób w określonej sytuacji. *Biblia* mówi nam, że kiedy nie wiemy, o co i jak się modlić, Duch Święty wstawia się za nami.

„Musimy nie tylko modlić się w imieniu Chrystusa, ale także w natchnieniu Ducha Świętego. Tak właśnie powinniśmy rozumieć stwierdzenie, że «Duch wstawia się za nami w niewysłownych westchnieniach» (Rz 8,26). Bóg pragnie odpowiadać na takie modlitwy. Kiedy gorliwie i usilnie wypowiadamy modlitwę w imieniu Chrystusa, w tej intensywności zawarta jest Boża poręka, że On wysłucha naszą prośbę i «potrafi daleko więcej uczynić ponad to wszystko, o co prosimy albo o czym myślimy» (Ef 3,20)” (Ellen G. White, *Przypowieści Chrystusa*, wyd. 6, Warszawa 2020, s. 99).

Wiara

Duch Proroctwa mówi nam, że „modlitwa i wiara uczynią to, czego żadna siła na ziemi uczynić nie może” (Ellen G. White, *Śladami Wielkiego Lekarza*, wyd. 6, s. 381). Powiedziano nam także, iż „możemy prosić o przebaczenie grzechów, o Ducha Świętego, o charakter podobny do Chrystusowego, o mądrość i siłę do wykonywania Jego dzieła, o każdy dar, jaki obiecał, ale musimy wierzyć, że to, o co prosimy, otrzymamy, i dziękować Bogu, żeśmy otrzymali” (Ellen G. White, *Wychowanie*, s. 181). Tak więc przyswój sobie zwyczaj dziękowania Bogu z góry przez wiarę za to, co On uczyni i jak odpowie na twoje modlitwy.

Módl się za innych

Zachęcam cię do szczególnej modlitwy podczas tych dziesięciu dni za siedmioma osobami, które Bóg postawił na twojej drodze. Mogą to być krewni, przyjaciele, współpracownicy, sąsiedzi czy po prostu znajomi. Zastanów się i proś Boga, by wskazał ci, za kogo masz się modlić. Proś Boga, by dał ci prawdziwe pragnienie zbawienia dla tych ludzi. Zanotuj imiona na kartce i umieść ją w widocznym miejscu, np. w twojej *Biblii*. Będziesz zdumiony, jak Bóg będzie działał w odpowiedzi na twoje modlitwy!

Wyzwanie ewangelizacyjne 10 Dni Modlitwy

Jezus powołuje nas nie tylko do modlitwy, ale także do służby w praktycznych potrzebach ludzi żyjących wokół nas. „Albowiem łaknąłem, a daliście mi jeść, pragnąłem, a daliście mi pić, byłem przychodniem, a przyjęliście mnie, byłem nagi, a przyodzialiście mnie, byłem chory, a odwiedzaliście mnie, byłem w więzieniu, a przychodziliście do mnie” (Mt 25,35-36).

W książce *Śladami Wielkiego Lekarza* czytamy: „Musimy prowadzić podwójne życie — życie rozważli i działania oraz życie cichej modlitwy i poważnej pracy” (Ellen G. White, *Śladami Wielkiego Lekarza*, Warszawa 2009, wyd. VI, s. 383). Przyjęliśmy tak wielką miłość naszego Zbawiciela, więc mamy przywilej głoszenia jej naszym przyjaciołom, sąsiadom, a nawet nieznanym przez okazywanie im pomocy w potrzebie.

Pytajcie Boga w modlitwie, jak możecie docierać do innych po 10 Dniach Modlitwy. Przygotowując się do działania nie zapominajcie o modlitwie. „Osobista praca dla bliźnich powinna być poprzedzona solidną osobistą modlitwą, bowiem potrzeba wielkiej mądrości, by zrozumieć sztukę ratowania dusz. Zanim nawiążecie łączność z ludźmi, nawiążcie łączność z Chrystusem. U tronu niebiańskiej łaski uzyskacie przygotowanie do usługiwania ludziom” (Ellen G. White, *Prayer*, s. 313).

W materiale zatytułowanym Wyzwanie ewangelizacyjne 10 Dni Modlitwy znajdziesz sugestie dotyczące sposobów docierania do społeczeństwa z przesłaniem Jezusa. Jezus wzywa was, byście stali się Jego dłońmi i stopami w potrzebującym świecie!

POWRÓT DO OŁTARZA — MODLITWA O ŁĄCZNOŚĆ SERCA

Dzień 1.

Gdzie jesteś?

„Lecz Pan Bóg zawołał na Adama i rzekł do niego: Gdzie jesteś?” (Rdz 3,9).

Najważniejsze pytanie

Czy może istnieć bardziej wnikliwe pytanie niż to, które Bóg skierował do Adama po jego upadku? Bóg oczywiście dobrze wiedział, gdzie znajdują się Adam i Ewa. Jest On wszechwiedzący, a zatem tak naprawdę zapytywał Adama, czy on wie, gdzie jest? Adam i Ewa okazali nieposłuszeństwo Bogu (Rdz 3,4), a ich nieposłuszeństwo spowodowało rozłam w doskonałej dotąd więzi między Bogiem a stworzonymi przez Niego ludźmi. Tego dnia miejsce, w którym Bóg zazwyczaj spotykał się z nimi, było puste. Tego dnia nie pojawił się uśmiech na ich twarzach, kiedy pomyśleli o spotkaniu ze Stwórcą. Ramiona ukształtowane przez Niego z prochu Ziemi nie otworzyły się przed Nim. Serca bijące dotąd w harmonii z Jego wolą tego dnia wydawały się dziwnie odległe i milczące.

Nie wystarczy

„Szatan obiecał naszym pierwszym rodzicom, że wiele zyskają łamiąc prawo Boże” (Ellen G. White, *Wybrańcy Boga*, wyd. 2, Warszawa 2018, s. 27). Adam i Ewa popełnili błąd — usłuchali diabła — a ten przekonał ich, że to, co Bóg im oferuje, nie wystarczy. Wmówił im, że ścisła więź z Bogiem to za mało. W jednej chwili łagodny wcześniej i przyjemny klimat Edenu „zaczął ziębić parę winowajców. Miłość i pokój, odczuwane do tej pory, teraz zniknęły, a ich miejsce zajęło poczucie winy, lęk przed przyszłością i nagość duszy. Świetlista szata, która ich okrywała, zniknęła, więc by ukryć swą nagość, próbowali sporządzić sobie okrycie, czuli bowiem, że nadzy nie

mogą stanąć przed obliczem Boga i świętych aniołów” (tamże, s. 29). Grzech zmienił duchowy stan jedynych istot w Edenie, z którymi Bóg podzielił się swoim podobieństwem. Upadek zatarł w nich to podobieństwo.

Czas na modlitwę

Od zerwania więzi z Bogiem przez Adama i Ewę po obecny potop zerwanych więzi w naszym podzielonym świecie nie ma chyba nic ważniejszego, o co moglibyśmy się modlić, niż powrót do miejsca, gdzie Bóg czeka na nas. Minęły tysiące lat, ale kłamstwa, które doprowadziły do upadku Adama i Ewę, nie zmieniły się. Szatan wciąż twierdzi, że Bóg czegoś nam odmawia, więc nie można Mu ufać, bo to, co nam oferuje, nie wystarczy. To przesłanie jest szczególnie atrakcyjne w erze techniki i cyfryzacji, kiedy elektroniczna łączność obiecuje coś w rodzaju duchowej nirwany, wyższy stan, w którym to my panujemy nad losem bez potrzeby oddawania czci Bogu, który nas stworzył. Najwyższy czas odrzucić szatańskie kłamstwa i wrócić do Tego, który nas umiłował wieczną miłością i pociąga nas do siebie swoją dobrocią (Jr 31,3)!

Módlmy się razem!

Modlitwa (30-45 minut)

Mocna obietnica. „Cudowną rzeczą jest to, że możemy skutecznie się modlić. Niegodni i błądzący śmiertelnicy mają przywilej przedkładać swe prośby Bogu. Czy człowiek mógłby pragnąć czegoś więcej, mając przystęp do Wszechmogącego Boga? Słaby i grzeszny człowiek

otrzymał przywilej przemawiania do swego Stwórcy. Możemy wypowiadać słowa, które docierają do Władcy zasiadającego na tronie wszechświata. Możemy rozmawiać z Jezusem, idąc drogą, gdyż On zapewnia nas, że zawsze jest z nami” (Ellen G. White, *Poselstwo do młodzieży*, Warszawa 2011, s. 186).

Grupy modlitewne mają różne sposoby modlenia się razem. Zachęcamy was do spędzenia 30-45 minut na wspólnej modlitwie tak, jak Duch Święty was poprowadzi. Poniżej zamieszczamy przykłady wersetów biblijnych będących wprowadzeniem do modlitwy. Możecie dodać do nich także inne fragmenty. Skorzystajcie także ze wskazówek zawartych w „Instrukcjach dla lidera grupy modlitewnej”.

Modlitwa oparta na Słowie Bożym. „I dam im serce, aby mnie poznali, że Ja jestem Pan. I będę mi ludem, a Ja będę im Bogiem, bo nawrócą się do mnie całym swoim sercem” (Jr 24,7).

„*Będę im Bogiem*”. Boże, dziękujemy Ci za to, że nas odnalazłeś, kiedy zerwaliśmy więź z Tobą. Dziękujemy, że miłujesz nas wieczną miłością i nieustannie pociągasz nas do Ciebie, każdego dnia, w każdej godzinie naszego życia. Dziękujemy Ci za Twoją miłość, która poszukuje i ratuje zgubionych! Amen.

„*Całym swoim sercem*”. Drogi Jezusie, dziękujemy Ci za obietnicę odnowy serca, tak by szukało Ciebie

i czekało na Ciebie w każdym czasie, dobrym i złym. Prosimy o spełnienie Twojej obietnicy nowego serca wiernego Tobie. Amen.

„*Będę mi ludem*”. Boże, nie pojmujemy, jak łaskawy jesteś, nazywając nas, błądzących, Twoim ludem. Dziękujemy, że doskonała sprawiedliwość Chrystusa okrywa nas i daje nam nowe imię (Ap 2,17). Amen.

Dodatkowe propozycje dotyczące modlitwy

Dziękczynienie i chwała. Dziękujcie za szczególne błogosławieństwa i chwalcie Boga za Jego dobroć.

Wyznanie. Poświęćcie kilka minut na ciche wyznanie win i dziękujcie Bogu za Jego przebaczenie.

Prowadzenie. Proście Boga o mądrość do sprostania bieżącym wyzwaniom i decyzjom.

Kościół. Módlcie się za Kościół lokalny i ogólnościenny (zapoznajcie się z proponowanymi intencjami).

Lokalne intencje. Módlcie się w intencjach przedstawionych przez członków zboru, swoich bliskich i sąsiadów.

Słuchanie i odpowiadanie. Poświęćcie czas słuchaniu głosu Boga i odpowiadajcie Mu chwałą i pieśnią.

Proponowane pieśni: 6, 22, 71

POWRÓT DO OŁTARZA — MIEJSCE UPAMIĘTNIECIA

Dzień 2

Poświęcenie i upamiętnienie

„Wtedy zbudował tam ołtarz Panu, który mu się ukazał” (Rdz 12,7).

Poświęcenie i upamiętnienie

W *Biblii* ołtarze symbolizują miejsca poświęcenia i upamiętnienia. Są zewnętrznymi znakami osobistej więzi z Bogiem oraz uznania i czci dla prawdziwego i żywego Boga. Ołtarze często były budowane dla upamiętnienia spotkania z Bogiem, które wywarło istotny wpływ na czyjeś życie. Kiedy Bóg czynił coś nadzwyczajnego, nadnaturalnego i szczególnego, odbiorcy Jego łaski pragnęli to upamiętnić, więc budowali ołtarz — miejsce upamiętnienia — tam, gdzie widzieli Boże działanie.

Kiedy w Rdz 12,7 Bóg powiedział Abramowi, że da ziemię Kanaan jego potomkom, Abram zbudował ołtarz tam, gdzie to usłyszał, uznając, że jego spotkanie z Bogiem było nadzwyczajnym wydarzeniem. Bóg obiecał wówczas uczynić dla Abrahama coś więcej niż rzeczy normalne, a z jego potomków wywieść wielki i potężny lud. Kiedy Izaak przebywał w Gerarze i walczył z mieszkańcami tej krainy o studnię, Bóg ukazał się mu i powiedział: „Jam jest Bóg Abrahama, ojca twego. Nie bój się, bom Ja z tobą i będę ci błogosławił, i rozmnożę potomstwo twoje” (Rdz 26,24). Izaak upamiętnił to spotkanie z Bogiem, budując ołtarz w miejscu, gdzie się to stało, gdyż uznał, że spotkanie to było czymś nadzwyczajnym. Bóg przełamał naturalny porządek życia Izaaka, by potwierdzić, że obietnica dana jego ojcu należy teraz do niego. Syn Izaaka Jakub w czasie swojej wędrówki na północ dotarł do Betel (Rdz 35,3) i zbudował tam ołtarz na cześć Boga, który ukazał się mu uciekającemu przed Ezawem.

Ponieważ to spotkanie z Bogiem było niezwykle wydarzeniem, Jakub uznał, że należy wznieść tam ołtarz. Bojaźliwy Gedeon został miło zaskoczony, kiedy Bóg ukazał się mu i łaskawie powołał go, by poprowadził Izraelitów do zwycięstwa. Gedeon był tak poruszony, iż wybudował tam ołtarz i nazwał to miejsce „Jahwe jest pokojem” (Sdz 6,24), gdyż spotkanie to było nadzwyczajnym wydarzeniem.

Nigdy nie zapomnieć

Choć wielu ludzi postrzega potężne Boże dokonania w ich życiu jedynie jako zbiegi okoliczności czy szczęśliwe trafy, wierzący dostrzegają działanie Boga i czynią wszystko, co w ich mocy, by nigdy nie zapomnieć, czego Bóg dla nich dokonał. Ich starania przynoszą dodatkowe dobrodziejstwa — ci, którzy po nich przemierzają drogi życia, otrzymują błogosławieństwo w postaci ołtarzy wzniesionych przez wierzących. „Abraham dał nam dobry przykład. Wiódł życie wypełnione modlitwą. Gdziekolwiek rozbijał swoje namioty, budował w pobliżu ołtarz, wzywając swoich domowników na poranne i wieczorne ofiary. Kiedy zwijał namioty, ołtarz pozostawał. Kanaaniejczyści uczyli się od Abrahama, a natrafiając na pozostawione przez niego ołtarze, oddawali przy nich cześć żywemu Bogu” (Ellen G. White, *From Eternity Past*, s. 76).

Jakie niebiańskie błogosławieństwa pragniesz pamiętać w przyszłości? Jaki ołtarz dla Boga zbudujesz dzisiaj?

Zwróćmy się razem do naszego Boga.

Modlitwa (30-45 minut)

Modlitwa oparta na Słowie Bożym. „Wtedy zbudował tam ołtarz Panu, który mu się ukazał” (Rdz 12,7).

„Zbudował tam ołtarz”. Boże, dzisiaj pragnę pamiętać, czego dokonałeś dla mnie, jak zawróciłeś mnie ze złej drogi i uratowałeś. Pragnę pamiętać i chwalić Cię za Twoją miłość i łaskę wobec mnie. Pamiętam Twoją dobroć i w odpowiedzi na nią poświęcam się Tobie. Amen.

„Panu”. Panie, Boże, tylko Ty zasługujesz na naszą chwałę, cześć i poświęcenie. Nie ma Boga oprócz Ciebie. Tylko Ty jesteś nieskończenie miłujący, dobry, cierpliwy, miłosierny, mocny oraz gotowy ratować i pomagać. Zwracamy się ku Tobie, Panie. Nasze serca należą do Ciebie. Nasza chwała i uwielbienie płyną wyłącznie do Ciebie, bo tylko Ty jesteś godny! Amen.

„Który mu się ukazał”. Ojcze, Twoja obecność zawsze nam towarzyszy. Jesteś nam bliższy niż to sobie uświadamiamy. Ty objawiłeś się nam przez *Biblię*, Ducha Proroctwa, kazania, modlitwę, innych ludzi. Dziękujemy za Twoje objawienie. Cieszymy się, że jesteś obecny przez Ducha Świętego i zapraszamy, byś mieszkał w nas

jako w żywej świątyni. Bądź uwielbiony w nas. Ucz nas miłować bliźnich i prowadzić ich do prawdy objawionej przez Ciebie. Amen.

Dodatkowe propozycje dotyczące modlitwy

Dziękczynienie i chwała. Dziękujcie za szczególne błogosławieństwa i chwalcie Boga za Jego dobroć.

Wyznanie. Poświęćcie kilka minut na ciche wyznanie win i dziękujcie Bogu za Jego przebaczenie.

Prowadzenie. Proście Boga o mądrość do sprostania bieżącym wyzwaniom i decyzjom.

Kościół. Módlcie się za Kościół lokalny i ogólnościenny (zapoznajcie się z proponowanymi intencjami).

Lokalne intencje. Módlcie się w intencjach przedstawionych przez członków zboru, swoich bliskich i sąsiadów.

Słuchanie i odpowiadanie. Poświęćcie czas słuchaniu głosu Boga i odpowiadajcie Mu chwałą i pieśnią.

Proponowane pieśni: 67, 127, 146

POWRÓT DO OŁTARZA — RYTM ŻYCIA

Dzień 3

Rano i wieczorem

*„Wstając co rano, aby składać dziękczynienia i nucić hymny Panu,
i tak samo co wieczór” (1 Krn 23,30).*

Życie z Bogiem

Czytając 1 Krn 23 dowiadujemy się, że Bóg nakazał Lewitom, którzy służyli w starożytnej świątyni, by stali przed Jego obliczem, wznosząc głosy w dziękczynieniu i chwale dla Niego każdego ranka i każdego wieczora. Ten element nabożeństwa wynikał z innego nakazu danego przez Boga Mojżeszowi, kiedy Bóg za pośrednictwem Mojżesza polecił Izraelitom: „Wystawią mi świątynię, abym zamieszkał pośród nich” (Wj 25,8). Bóg polecił im także: „Jednego baranka ofiarujesz rano, a drugiego baranka ofiarujesz o zmierzchu” (Wj 29,39).

Życie pomiędzy

Życie Izraelitów miało upływać między dwoma codziennymi, podstawowymi duchowymi doświadczeniami. Lud Boży miał zaczynać i kończyć każdy dzień z Bogiem. Nie wolno było Izraelitom traktować zbawiennej łaski Boga jako czegoś, co się im należy. Potrzebowali, by moc Boga chroniła ich przed zewnętrznymi zagrożeniami, kiedy przemierzali nieprzyjazną pustynię w drodze do Ziemi Obiecanej. Potrzebowali także ochrony przed wewnętrznymi pokusami — pragnieniem praktykowania egipskich wartości, egipskiej duchowości i egipskich postaw, których nauczyli się w niewoli. Poranna i wieczorna ofiara była Bożym sposobem wypracowania wzorca pobożności dla poszczególnych Izraelitów i ich rodzin, sposobem na zachowanie właściwej więzi z Nim. Oto jak Ellen G. White opisała to święte, uroczyste

codzienne doświadczenie: „Gdy kapłani rano i wieczorem wchodzili do miejsca świętego w czasie spalania kadzidła, była już przygotowana codzienna ofiara, która miała być ofiarowana na ołtarzu na dziedzińcu. Dla wiernych, zgromadzonych przed przybytkiem, była to chwila głębokiego skupienia. Zanim dzięki posłudze kapłana znaleźli się w obecności Bożej, gorliwie badali serce i wyznawali grzech. Łączyli się w cichej modlitwie zwracając twarze ku miejscu świętemu. W ten sposób ich prośby wznosiły się z dymem kadzidła, a wiarą trzymali się mocno obietnicy Zbawiciela, na którego wskazywały symboliczne ofiary pojednania. Godziny wyznaczone na poranną i wieczorną ofiarę uważano za święte i były przestrzegane jako czas oddawania czci Bogu w całym narodzie żydowskim. Kiedy w późniejszych czasach Żydzi zostali rozproszeni jako jeńcy w dalekich krajach, wciąż o oznaczonej godzinie obracali się twarzą ku Jerozolimie i wznosili swe prośby do Boga Izraela. Ten ich zwyczaj jest dla chrześcijan przykładem porannej i wieczornej modlitwy. Chociaż Bóg potępia puste obrzędy pozbawione nabożnego ducha, z wielkim upodobaniem patrzy na tych, którzy Go miłują, i składają się przed Nim rano i wieczorem, szukając przebaczenia popełnionych grzechów i przedstawiając swoje prośby o błogosławieństwa, których potrzebują” (Ellen G. White, *Wybrańcy Boga*, wyd. 2, Warszawa 2018, s. 256).

Jeśli twoje osobiste nabożeństwa straciły rytm, proś Boga, by odnowił twoje poświęcenie przejawiające

się w codziennych porannych i wieczornych nabożeństwach.

Zwróćmy się teraz do Boga.

Modlitwa (30-45 minut)

Modlitwa oparta na Słowie Bożym. „Wstając co rano, aby składać dziękczynienia i nucić hymny Panu, i tak samo co wieczór” (1 Krn 23,30).

„*Co rano*”. Jezusie, pragniemy rozpoczynać nasze dni z Tobą. Prosimy, budź nas, abyśmy spędzali rano czas w Twojej obecności. Pomóż nam uczynić to codziennym nawykiem i nie spieszyc się nadto. Pomóż nam poświęcić Tobie jako pierwszemu czas każdego ranka i powierzyć Ci nasze myśli na cały dzień. Amen.

„*Składać dziękczynienia i nucić hymny Panu*”. Ojcze, chętnie przynosimy do Ciebie nasze prośby, narzekania i życzenia, czasami zapominając, że jesteś Osobą, a nie automatem. Przypominaj nam o wszystkich cechach Twojego charakteru i wszystkim, czego dokonałeś i dokonujesz dla nas, abyśmy dziękowali Ci i chwalili Cię za to. Przypomnij nam każdego dnia, jak wiele mamy powodów, by Cię chwalić. Amen.

„*Tak samo co wieczór*”. Boże, pragniemy nie tylko rozpoczynać nasze dni z Tobą, ale także z Tobą je kończyć.

Kiedy rozmyślamy o godzinach, które nam dajesz, przypominaj nam dowody Twojej wierności, jakich doświadczyliśmy w ciągu dnia. Pozwól nam zasypiać z chwałą na ustach dla Ciebie, naszego wiecznego Zbawiciela. Amen.

Dodatkowe propozycje dotyczące modlitwy

Dziękczynienie i chwała. Dziękujcie za szczególne błogosławieństwa i chwalcie Boga za Jego dobroć.

Wyznanie. Poświęćcie kilka minut na ciche wyznanie win i dziękujcie Bogu za Jego przebaczenie.

Prowadzenie. Proście Boga o mądrość do sprostania bieżącym wyzwaniom i decyzjom.

Kościół. Módlcie się za Kościół lokalny i ogólnościotowy (zapoznajcie się z proponowanymi intencjami).

Lokalne intencje. Módlcie się w intencjach przedstawionych przez członków zboru, swoich bliskich i sąsiadów.

Słuchanie i odpowiadanie. Poświęćcie czas słuchaniu głosu Boga i odpowiadajcie Mu chwałą i pieśnią.

Proponowane pieśni: 152, 185, 186

POWRÓT DO OŁTARZA — ODBUDUJ OŁTARZ, A BÓG PRZYJDZIE PONOWNIE!

Dzień 4

Co sprowadza Boga z powrotem

„A gdy cały lud zbliżył się do niego, on naprawił zburzony ołtarz Pana” (1 Krl 18,30).

Kiedy ustały deszcze

Atmosfera tamtego pamiętnego dnia była pełna napięcia, a Górę Karmel otaczało uroczyste milczenie. Niedługo ta zalesiona góra przyciągała wzrok żywą, bujną zielenią i pięknem. Obficie zraszana deszczami, była uważana za święte miejsce błogosławieństwa i żyzności (Ellen G. White, *Prorocy i królowie*, wyd. 5, Warszawa 2018, s. 83). Ale wszystko się zmieniło. Tam, gdzie wcześniej obfitowała zieleń, teraz widniała spalona, naga ziemia — skutek trzyipółletniej suszy (1 Krl 17,1; 18,1; Jk 5,17). Oto jak Ellen G. White opisała stan Izraelitów w tamtym czasie: „Ziemia była spieczona jak po pożarze. Nieznosny żar słońca wyniszczył resztki roślinności. Strumienie dawno wyschły, a stada zwierząt wymierały z braku wody. Żyzne niegdyś pola stały się wypaloną pustynią, a gleba obróciła się w proch. (...) Kwitnące dotychczas życiem miasta i wioski stały się miejscami żałoby. Głód i pragnienie zbierały straszliwe żniwo wśród ludzi i zwierząt. Przerażające widmo śmierci głodowej stawalo się coraz bardziej realne” (Ellen G. White, *Prorocy i królowie*, wyd. 5, Warszawa 2018, s. 72).

Wewnętrzna posucha

Jeszcze gorsza niż fizyczna susza wyniszczająca naród była posucha duchowa, która sprawiała, że lud Boży odczuwał dotkliwie niezaspokojone pragnienie duszy i brak wiary. Izraelici znaleźli się pod panowaniem złego króla Achaba i jego nikczemnej małżonki Izebel. Sydońska żona Achaba odwiodła go zupełnie od Boga. W czasach tego tragicznego odstępowstwa Bóg powołał

proroka Eliasza. Ellen G. White napisała o nim: „Wśród gór Gileadu, na wschód od Jordanu, mieszkał w czasach Achaba człowiek wiary i modlitwy, którego nieustraszoną służba miała położyć kres gwałtownie rozprzestrzeniającemu się odstępowstwu w Izraelu” (Ellen G. White, *Prorocy i królowie*, wyd. 5, Warszawa 2018, s. 69).

Eliasz odbudowuje ołtarz

Kiedy prorokom Baala i Aszery nie udało się przekonać bóstw, by zapaliły ogień, „nadeszła pora składania wieczornej ofiary” (1 Krl 18,36 BKR), a Eliasz wezwał lud, by się przybliżył, po czym odbudował zburzony ołtarz prawdziwego Boga. W dosłownym sensie Eliasz wzywał naród nie tylko do powrotu do prawdziwej religii. Wzywał Izraelitów, by wrócili do ołtarza *regularnego, systematycznego* nabożeństwa ku czci prawdziwego Boga! Ołtarz wspólnego nabożeństwa Izraelitów leżał w gruzach, ale dużo wcześniej porzucone zostały osobiste i rodzinne ołtarze Izraelitów.

Co sprawia, że Bóg przychodzi ponownie

Odrodzenie prawdziwego, szczerego nabożeństwa sprawiło, że Bóg odpowiedział na Górze Karmel. Pierwszym krokiem ku narodowemu duchowemu ożywieniu było odbudowanie ołtarza przez Eliasza. Jeśli twój osobisty i rodzinny ołtarz leży w gruzach, odbuduj go i niech ogień obecności Boga rozpali wszystkich, którzy gromadzą się, by Go czcić!

Przyjdźmy razem przed oblicze naszego Boga!

Modlitwa (30-45 minut)

Modlitwa oparta na Słowie Bożym. „A gdy cały lud zbliżył się do niego, on naprawił zburzony ołtarz Pana” (1 Krl 18,30).

„*Cały lud zbliżył się do niego*”. Jezusie, to Duch Święty przekonał serca Izraelitów na Górze Karmel, kiedy Eliaz odbudował ołtarz. Prosimy, by dzisiaj przekonał także nasze serca. Niechaj wskaże nam nasze grzechy, abyśmy prosili o przebaczenie i łaskę do zwycięstwa w Tobie. Przyciągnij nas blisko do siebie, objaw nam piękno Twojej świętości i daj nam pragnienie więzi z Tobą silniejszej niż kiedykolwiek wcześniej. Amen.

„*Naprawił zburzony ołtarz Pana*”. Ojcze nasz, jesteśmy winni zaniedbania regularnego spędzania czasu z Tobą, regularnego nabożeństwa, tak osobistego, jak rodzinnego. Daj nam nowe serce, nowy umysł i prowadź nas ku regularności w oddawaniu czci Tobie i spędzaniu czasu z Tobą. Pomóż nam być świadomymi i konsekwentnymi w tej kwestii. Ożyw naszą wiarę, byśmy żyli prawdziwą pobożnością dzięki Twojej obecności w naszym życiu. Amen.

Dodatkowe propozycje dotyczące modlitwy

Dziękczynienie i chwała. Dziękujcie za szczególne błogosławieństwa i chwalcie Boga za Jego dobroć.

Wyznanie. Poświęćcie kilka minut na ciche wyznanie win i dziękujcie Bogu za Jego przebaczenie.

Prowadzenie. Proście Boga o mądrość do sprostania bieżącym wyzwaniom i decyzjom.

Kościół. Módlcie się za Kościół lokalny i ogólnościenny (zapoznajcie się z proponowanymi intencjami).

Lokalne intencje. Módlcie się w intencjach przedstawionych przez członków zboru, swoich bliskich i sąsiadów.

Słuchanie i odpowiadanie. Poświęćcie czas słuchaniu głosu Boga i odpowiadajcie Mu chwałą i pieśnią.

Proponowane pieśni: 200, 209, 213

POWRÓT DO OŁTARZA — O PORANKU SZUKAM CIEBIE

Dzień 5

Jezus i poranna modlitwa

„Nadchodzi godzina i teraz jest, kiedy prawdziwi czciciele będą oddawali Ojcu cześć w duchu i w prawdzie; bo i Ojciec takich szuka, którzy by mu tak cześć oddawali” (J 4,23).

Prawda ołtarza

W życiu Jezusa zawarta jest „prawda ołtarza”, której nie powinien przeoczyć żaden chrześcijanin. Od kilku dni zastanawiamy się nad znaczeniem ołtarzy w *Piśmie Świętym* i życiu tych, którzy je budowali. Ołtarz jest symbolem miejsca i czasu nabożeństwa ku czci prawdziwego, żywego Boga. Nie musimy mieć ołtarza z kamieni, by oddawać cześć Bogu. Kiedy wyznawca Jezusa żyje w ciągłej, gorliwej, biblijnej więzi z Bogiem, to zbudował ołtarz nie mniej rzeczywisty niż ten, który Elias zbudował na Górze Karmel (1 Krl 18).

Taki „ołtarz” widzimy w życiu Jezusa. W Jego życiu wypełnionym codzienną służbą, nieustannymi zagrożeniami i groźnymi atakami diabła, Jezus znajdował czas na długie godziny modlitwy i nabożeństwa. On, który jest równy Bogu Ojcu (Flp 2,6), uznał za słuszne „uspokoić się, a wiedzieć”, że Bóg jest Bogiem (Ps 46,11 BG). Jezus już w dzieciństwie rozumiał, że Jego powołanie wymaga stałej łączności z Jego Ojcem. Jedynie w ten sposób mógł zanieść grzechy świata na krzyż.

Potrzeba szukania Boga o poranku

W Mk 1,35 czytamy, że Jezus wstał „wczesnym rankiem, przed świtem” i znalazł spokojne, odludne miejsce, by rozmawiać ze swoim Ojcem — mówić do Niego i słuchać Go. Poprzedni dzień był wypełniony służbą — uzdrawianiem chorych, wyrzucaniem demonów i prowadzeniem zgubionych ludzi do zbawienia. Kiedy

uczniowie się obudzili, zauważyli, że Jezusa nie ma z nimi, więc zaczęli Go szukać. „A gdy go znaleźli, rzekli do niego: Wszyscy szukają cię” (Mk 1,37). Odpowiedź Jezusa jest mocnym przypomnieniem błogosławieństwa, które czeka na wszystkich, co nie zaniedbują swojego ołtarza rano i wieczorem.

Jezus powiedział: „Pójdźmy gdzie indziej, do pobliskich osiedli, abym i tam kazał, bo po to przyszedłem” (Mk 1,38). Rozumiesz to? Jezus miał do czynienia z wielkim dylematem. Czy pozostać tam, gdzie był — w domu Piotra — i kontynuować tam owocną służbę, czy odejść na nowe miejsce, choć nie wiedział, co Go tam czeka. Niewielu chrześcijan decyduje się porzucić udaną służbę i pójść w nieznane. Ale Jezus czynił to bez wahania. W jaki sposób podejmował taką decyzję? Bóg Ojciec objawiał Jezusowi plan na każdy kolejny dzień, kiedy Jezus spędzał z Nim czas na modlitwie. Ojciec wskazywał Jezusowi cel, kiedy Jezus modlił się i czekał na obecność Ojca.

Przyjaciele, kiedy zaniedbujemy szukanie Boga o poranku w nabożeństwie i modlitwie, tracimy z oczu Boże plany dla nas na kolejny dzień i nie mamy pewności, czy Bóg akceptuje nasze plany. Módlmy się dzisiaj o zaangażowanie, byśmy wstawali wcześniej i spędzali czas z Bogiem każdego ranka, tak aby On realizował przez nas swoje plany każdego dnia w naszym życiu.

Zwróćmy się do Boga w modlitwie.

Modlitwa (30-45 minut)

Modlitwa oparta na Słowie Bożym. „Nadchodzi godzina i teraz jest, kiedy prawdziwi czciciele będą oddawali Ojcu cześć w duchu i w prawdzie; bo i Ojciec takich szuka, którzy by mu tak cześć oddawali” (J 4,23).

„*Prawdziwi czciciele*”. Ojcze, ucz nas w naszych codziennych zajęciach, zarówno tych ważnych, jak i tych żmudnych i zwyczajnych, jak oddawać cześć Tobie. Obyśmy nie zamykali naszej wiary w szufladzie z przeznaczeniem tylko na sobotnie przedpołudnie, ale traktowali ją jak najlepszy sposób życia. Obyśmy trwali w łączności z Tobą i żyli, jak przystało na czcicieli jedynego prawdziwego Boga. Amen.

„*Będą oddawali Ojcu cześć w duchu i w prawdzie*”. Boże, dziękujemy Tobie, że możemy Cię czcić tam, gdzie jesteśmy i w każdym czasie. Ty słyszysz nas, kiedy jesteśmy w domu, pracy, zborze czy podróży. Dziękujemy Ci za to, że zawsze jesteś gotowy nas wysłuchać. Panie, prowadź na ku pełni prawdy przez Ducha Świętego, aby nasze nabożeństwo i nasze życie były zgodne z Twoją wolą. Dziękujemy Ci za to, że prowadzisz nas ku doświadczeniu prawdziwego nabożeństwa. Amen.

„Ojciec takich szuka”. Łaskawy Ojcze, Twoja miłość do nas przekracza nasze pojęcie. Ty pragniesz, byśmy

byli blisko Ciebie. Usilnie starasz się dotrzeć do nas i pragniesz być dla nas wszystkim. Przebacz nam, że tak często lekceważyliśmy potrzebę regularnego spędzania czasu z Tobą. Wiemy, że nigdy się nam nie narzucasz. Dziękujemy Ci za pewność, że kiedy przychodzimy do Ciebie, jesteś z nami. Amen.

Dodatkowe propozycje dotyczące modlitwy

Dziękczynienie i chwała. Dziękujcie za szczególne błogosławieństwa i chwalcie Boga za Jego dobroć.

Wyznanie. Poświęćcie kilka minut na ciche wyznanie win i dziękujcie Bogu za Jego przebaczenie.

Prowadzenie. Proście Boga o mądrość do sprostania bieżącym wyzwaniom i decyzjom.

Kościół. Módlcie się za Kościół lokalny i ogólnościenny (zapoznajcie się z proponowanymi intencjami).

Lokalne intencje. Módlcie się w intencjach przedstawionych przez członków zboru, swoich bliskich i sąsiadów.

Słuchanie i odpowiadanie. Poświęćcie czas słuchaniu głosu Boga i odpowiadajcie Mu chwałą i pieśnią.

Proponowane pieśni: 214, 219, 220

POWRÓT DO OŁTARZA — ZAKOŃCZENIE DNIA Z BOGIEM

Dzień 6

Wojownicy całonocnej modlitwy

*„I stało się w tych dniach, że wyszedł na górę, aby się modlić,
i spędził noc na modlitwie do Boga” (Łk 6,12).*

Przykład dla nas

Jezus często spędzał całe noce na modlitwie, jak wtedy, kiedy miał wybrać dwunastu uczniów, których miał przygotować, by zanieśli ewangelię światu (Łk 6,12-13). Z pewnością też nie moglibyście zasnąć, gdybyście mieli cały świat do zbawienia przy pomocy dwunastu prostych grzeszników. Odpowiedzialność ciążyła mocno Jezusowi. Oto jak Ellen G. White opisała Jezusa, Wojownika całonocnej modlitwy: „Majestat nieba, pełniąc swoją ziemską służbę, wiele czasu spędzał na modlitwie do swego Ojca. Nierzadko cała noc upływała Mu na modlitwie. (...) Góra Oliwna była jednym z ulubionych miejsc, w których Syn Boży oddawał się osobistemu nabożeństwu. Nierzadko kiedy wieczorem tłumy dawały mu wreszcie chwilę wytchnienia, On nie odpoczywał, choć był zmęczony całodziennym trudem. (...) Kiedy miasto pogrążało się w ciszy, a uczniowie wracali do domów, by pokrzepić się snem, Jezus nie spał. Jego boskie błagania wznosiły się do Jego Ojca z Góry Oliwnej, aby Jego uczniowie zostali zachowani od złych wpływów, jakie codziennie napotykali w świecie i aby Jego dusza została wzmocniona do obowiązków i prób nadchodzącego dnia. Przez całą noc, kiedy Jego naśladowcy spali, ich boski Nauczyciel modlił się. (...) W ten sposób zostawił przykład swoim naśladowcom” (Ellen G. White, *Cudowna Boża łaska*, Warszawa 2006, s. 167).

Zrozumienie stawki

Niektórzy chrześcijanie zaczynają swój dzień z Bogiem, między innymi dlatego, że obawiają się wyruszyć do swoich zajęć bez Bożego błogosławieństwa. Jednak niewielu poświęca czas Bogu wieczorem. Skoro już otrzymali wszystko, czego potrzebowali tego dnia, nie poświęcają czasu, by podziękować Bogu za Jego opatrzność i ochronę. Zmęczeniu i znużeniu, padają na łóżko, nie prosząc Boga o moc do sprostanienia wyzwaniom jutra. Rzadko wypowiadają choćby słowo podziękowania.

Jezus rozumiał wysoką stawkę zmagania toczących się w duchowej rzeczywistości. Dobrze wiedział, jakie duchowe niebezpieczeństwa czekają na Jego uczniów, choć oni nie mieli o tym pojęcia (Łk 22,32). Dzisiaj i każdego kolejnego dnia nie traćmy okazji, by zakończyć dzień z sercem wzniesionym ku Bogu w modlitwie i chwale. Módlmy się za siebie nawzajem, by Bóg zachował nas w wierności wobec zbliżającego się powtórnego przyjścia Jezusa Chrystusa.

Módlmy się!

Modlitwa (30-45 minut)

Modlitwa oparta na Słowie Bożym. „I stało się w tych dniach, że wyszedł na górę, aby się modlić, i spędził noc na modlitwie do Boga” (Łk 6,12).

„Wyszedł na górę, aby się modlić”. Jezusie, jesteśmy Ci wdzięczni za Twój przykład. Twoje życie jest wielkim wzorcem dla nas, więc prosimy, byś żył Twoim życiem

w nas. Panie, uznajemy naszą potrzebę spędzania czasu z Tobą. Pomóż nam znaleźć czas i spokojne miejsce modlitwy. Wskaż nam „góre”, która jest dostępna dla nas — miejsce, w którym będziemy mogli trwać w łączności z Tobą i uczyć się słuchać wyraźniej Twojego głosu. Amen.

„*I spędził noc na modlitwie*”. Boże, większość z nas nigdy nie modliła się całą noc. Niektórym z nas trudno jest modlić się dłużej niż pół minuty. Choć wysłuchanie nas przez Ciebie nie zależy od tego, jak długo się modlimy, wiemy, że spędzanie z Tobą większej ilości czasu przynosi liczne błogosławieństwa. W łączności z Tobą doznajemy wzmocnienia, pomocy, prowadzenia, przekonania, kierownictwa i błogosławieństwa. Boże, prosimy, ucz nas modlić się i spraw, by święty czas spędzany z Tobą był dla nas priorytetem, zarówno indywidualnie, jak i dla całego Kościoła. Obyśmy doczekali czasu, kiedy na modlitwie będziemy spędzać więcej czasu niż przy telefonie, przed telewizorem czy w internecie. Uczyń nas wojownikami modlitwy. Amen.

„*Na modlitwie do Boga*”. Nasz miłujący Boże, ze wstydem musimy przyznać, że w wielu wyzwaniach nie zwracamy się od razu do Ciebie, ale poszukujemy własnych rozwiązań. Czasami nawet nie uświadamiamy sobie, że

brak zaufania do Ciebie jest bałwochwalstwem. Przebac nam nasze niedowiarstwo. Ucz nas polegać na Tobie, a nie na samych sobie i naszej mądrości. Tyś jest wszechmocnym Bogiem, Stwórcą wszechświata. U Ciebie pragniemy szukać ratunku i pomocy. Tylko Tobie chcemy dziękować i oddawać cześć. Amen.

Dodatkowe propozycje dotyczące modlitwy

Dziękczynienie i chwała. Dziękujcie za szczególne błogosławieństwa i chwalcie Boga za Jego dobroć.

Wyznanie. Poświęćcie kilka minut na ciche wyznanie win i dziękujcie Bogu za Jego przebaczenie.

Prowadzenie. Proście Boga o mądrość do sprostania bieżącym wyzwaniom i decyzjom.

Kościół. Módlcie się za Kościół lokalny i ogólnością (zapoznajcie się z proponowanymi intencjami).

Lokalne intencje. Módlcie się w intencjach przedstawionych przez członków zboru, swoich bliskich i sąsiadów.

Słuchanie i odpowiadanie. Poświęćcie czas słuchaniu głosu Boga i odpowiadajcie Mu chwałą i pieśnią.

Proponowane pieśni: 250, 262, 263

POWRÓT DO OŁTARZA — NASZA NAJPILNIEJSZA POTRZEBA

Dzień 7

Kościół, który czci Boga

*„Pójdźcie, pokłońmy się i padnijmy na twarz!
Kłękniemy przed Panem, który nas uczynił!” (Ps 95,6).*

(Nie)regularne oddawanie czci Bogu

Ogólnoświatowa ankieta przeprowadzona w Kościele Adwentystów Dnia Siódmego w 2018 roku wykazała, że tylko 34 procent adwentystycznych rodzin uczestniczy regularnie w porannych i wieczornych nabożeństwach, a zaledwie 52 procent członków Kościoła w ogóle praktykuje osobiste nabożeństwa. Czy Kościół mający przesłanie na czasy ostateczne dotyczące oddawania czci Bogu — przesłania trzech aniołów z Ap 14,6-12 — może przekazać to uroczyste przesłanie, skoro członkowie Kościoła nie są wierni w praktykowaniu osobistych i rodzinnych nabożeństw? Innymi słowami, czy możemy skutecznie głosić coś, co większość z nas na co dzień lekceważy?

„Nic nie jest tak bardzo potrzebne w dziele Bożym, jak praktyczne efekty łączności z Bogiem” (Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, t. 6, s. 47). „Jak starożytni patriarchowie, tak i ci, którzy miłują Boga, powinni wznosić ołtarz dla Pana, gdziekolwiek rozbijają swój namiot. (...). Ojcowie i matki powinni wznosić serca do Boga w pokornych prośbach za sobą nawzajem i za swoimi dziećmi. Niech ojciec, jako kapłan rodziny, składa na ołtarzu Pańskim poranną i wieczorną ofiarę, a żona wraz z dziećmi zjednoczą się w modlitwie i uwielbieniu. W takim domu Jezus będzie chętnie przebywał” (Ellen G. White, *Jak wychować dziecko*, Warszawa 2011, s. 379-380).

Nasza najpilniejsza potrzeba

Odnowienie praktyki osobistych i rodzinnych nabożeństw wśród adwentystów dnia siódmego jest przypuszczalnie naszą najpilniejszą potrzebą w obecnym czasie. Jednak nie będzie to łatwe. Wyzwaniem dla nas jest technika, która stopniowo pochłania coraz więcej czasu i zmienia nasz sposób myślenia. Nasze uzależnienie od mediów, w tym także mediów społecznościowych, sprawia, że jesteśmy niespokojni, poirytowani, samotni, zestresowani, przygnębieni, niewyspani i nie-szczęśliwi z powodu naszej sytuacji życiowej.

Jak na ironię, osobiste i rodzinne nabożeństwa wywierają odwrotny wpływ. Nabożeństwo uspokaja umysł, zmniejsza poczucie osamotnienia, łagodzi napięcia, uspokaja, zaspokaja nasze potrzeby emocjonalne i uczy zadowolenia. Czy to możliwe, że ołtarz jest dla nas lekarstwem na rozkojarzony umysł i niespokojne serce?

Obecnie usilniej niż kiedykolwiek wcześniej Bóg wzywa nas do siebie, byśmy byli blisko Jego serca i spędzali czas w Jego obecności, nabierając siły. Dlatego Kościół Adwentystów Dnia Siódmego podjął inicjatywę „Powrót do Ołtarza”, mającą na celu odbudowanie praktyki osobistych i rodzinnych nabożeństw w Kościele. Mamy nadzieję, że najpóźniej w 2027 roku co najmniej 70 procent członków Kościoła będzie praktykować regularne poranne i wieczorne osobiste i rodzinne nabożeństwa. W najbliższej przyszłości usłyszycie więcej o tej inicjatywie, ale już teraz możemy zacząć oddawać Bogu

czeń wiernie i regularnie. Jeśli wrócimy do Bożego ołtarza, zostaniemy zmienieni na Jego obraz i przygotowani do dokończenia Jego dzieła!

Prośmy dziś Boga o szczególne wylanie Ducha Świętego i prowadzenie w doświadczeniu nabożeństwa ku Jego czci. Tak bardzo potrzebujemy cennego błogosławieństwa łączności z Bogiem.

Módlmy się!

Modlitwa (30-45 minut)

Modlitwa oparta na Słowie Bożym. „Pójdźcie, pokłońmy się i padnijmy na twarz! Klękniemy przed Panem, który nas uczynił!” (Ps 95,6).

„Pójdźcie, pokłońmy się i padnijmy na twarz!”. Boże, jak często nie zdawaliśmy sobie sprawy z Twojej wielkości i wspaniałości, które przechodzą nasze pojęcie. Ogromny wszechświat nie jest w stanie Cię pomieścić, a jednak tak często nie czcimy Cię stosownie do Tego, jak wielki i godny czci jesteś. Uświadom nam choć cząstkę Twojej chwały i pomóż zrozumieć, jak bardzo zasługujesz na cześć, chwałę i uwielbienie. Przypominaj nam, byśmy przychodzili do Ciebie ze czcią i szacunkiem, uznając Cię jako wszechmocnego Boga. Amen.

„Klękniemy przed Panem, który nas uczynił!”. Boże, nasz Stwórco, Ty jesteś największym i najwspanialszym

Artystą. Wszystko, co stworzyłeś, jest piękne i doskonałe. Twoja miłość jest wypisana na każdym kwitnącym kwiecie, każdym liście i źdźble trawy. Jesteś prawdziwym Ojcem, Stwórcą, który z miłości powołał nas do życia i stworzył na swój obraz. Nigdy w pełni nie pojmiemy zaszczytu, jakim jest być nazwanymi Twoimi dziećmi. Chwalimy Cię i czcimy, nasz Stwórco! Amen.

Dodatkowe propozycje dotyczące modlitwy

Dziękczynienie i chwała. Dziękujcie za szczególne błogosławieństwa i chwalcie Boga za Jego dobroć.

Wyznanie. Poświęćcie kilka minut na ciche wyznanie win i dziękujcie Bogu za Jego przebaczenie.

Prowadzenie. Proście Boga o mądrość do sprostania bieżącym wyzwaniom i decyzjom.

Kościół. Módlcie się za Kościół lokalny i ogólnościotowy (zapoznajcie się z proponowanymi intencjami).

Lokalne intencje. Módlcie się w intencjach przedstawionych przez członków zboru, swoich bliskich i sąsiadów.

Słuchanie i odpowiadanie. Poświęćcie czas słuchaniu głosu Boga i odpowiadajcie Mu chwałą i pieśnią.

Proponowane pieśni: 269, 284, 300

POWRÓT DO OŁTARZA — OSOBISTE NABOŻEŃSTWO I PRZESŁANIE NA CZAS KOŃCA

Dzień 8

Oddawanie czci Bogu a przesłania trzech aniołów

„Bójcie się Boga i oddajcie mu chwałę, gdyż nadeszła godzina sądu jego, i oddajcie pokłon temu, który stworzył niebo i ziemię, i morze, i źródła wód” (Ap 14,7).

Przesłania pierwszego i drugiego anioła

Jako adwentyści dnia siódmego zostaliśmy powołani do głoszenia przesłania na czasy ostateczne — przesłania tak ważnego, że nic nie powinno odwracać od niego naszej uwagi (Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, t. 8, s. 302). Głosimy zatem przesłanie pierwszego anioła „leżącego przez środek nieba, który miał ewangelię wieczną, aby ją zwiastować mieszkańcom ziemi” (Ap 14,6), wzywającego wszystkich do bojaźni Bożej, oddawania chwały Bogu i „oddawania pokłonu temu, który stworzył niebo i ziemię, i morze, i źródła wód” (w. 7). Te wersety przypominają nam, że ludzkość pochodzi od Boga, a nie jest produktem ewolucji. Otrzymaliśmy „ewangelię wieczną” — na czasie i ponadczasową, niezbędną i wieczną, potrzebną i nigdy nie ustającą!

Głosimy także przesłanie drugiego anioła zapisane w Ap 14,8: „Upadł, upadł wielki Babilon”. To przesłanie wzywa szczerych wyznawców Boga do porzucenia wszelkich form oddawania czci i wierzeń wymyślonych przez ludzi i nie opartych na Słowie Bożym. Wzywa nas do porzucenia przypadkowych wierzeń nie mających nic wspólnego z *Pismem Świętym* i nie popieranych przez Ducha Proroctwa. Kolejny anioł w Ap 18,4 wezwie ludzkość: „Wydźcie z niego, ludu mój, abyście nie byli uczestnikami jego grzechów i aby was nie dotknęły plagi na niego spadające”. To przesłanie jest wezwaniem do oddawania czci prawdziwemu Bogu w sposób nakazany przez Niego.

Przesłanie trzeciego anioła

Jeśli dwa pierwsze przesłania są ważne i mocne, to o przesłaniu trzeciego anioła Ellen G. White napisała coś zupełnie zdumiewającego: „Moc głoszenia przesłań pierwszego i drugiego anioła ma się wzmoczyć w głoszeniu przesłania trzeciego anioła” (Ellen G. White, *Letter* 209, 1899). Jak to możliwe? Ponieważ przesłanie trzeciego anioła podejmuje wieczną ewangelię przesłania pierwszego anioła oraz jego wezwanie do oddawania czci Bogu. Obejmuje także wezwanie drugiego anioła do odłączenia się od fałszywego kultu. Przesłanie trzeciego anioła różni się od przesłań pierwszych dwóch aniołów, gdyż zawiera mroźące krew w żyłach ostrzeżenie: „Jeśli kto wielbi Bestię, i obraz jej, i bierze sobie jej znamię na czoło lub rękę, ten również będzie pić wino zapalczywości Boga przygotowane, nie rozcieńczone, w kielichu Jego gniewu” (Ap 14,9 BT). Przesłanie to demaskuje oznaczonych znamieniem czcicieli bestii oraz ukazuje zapieczętowanych Bożą pieczęcią czcicieli Boga.

„Tu się okaże wytrwanie świętych, którzy przestrzegają przykazań Bożych i wiary Jezusa” (Ap 14,12). O tym przesłaniu Ellen G. White napisała: „Jest to terazniejsza prawda. Przesłanie to ma być głoszone bardzo wyraźnie i z wielką mocą. Nie wolno go zakrywać ludzkimi teoriami i wymysłami” (Ellen G. White, *Letter* 20, 1900). Modląc się dzisiaj, prosimy Boga, by napełnił nas mocą, gdy oddajemy Mu cześć, abyśmy wyraźnie głosili Jego ostatnie przesłanie do ginącego świata.

Zwróćmy się do Boga w modlitwie.

Modlitwa (30-45 minut)

Modlitwa oparta na Słowie Bożym. „Bójcie się Boga i oddajcie mu chwałę, gdyż nadeszła godzina sądu jego, i oddajcie pokłon temu, który stworzył niebo i ziemię, i morze, i źródła wód” (Ap 14,7).

„*Bójcie się Boga i oddajcie mu chwałę*”. Nasz wielki Stwórco, Boże, Królu wszechświata, pragniemy ukorzyć się przed Tobą. Jesteś naszym Bogiem, jedynym Bogiem, godnym naszej chwały, poświęcenia i służby zgodnie z Twoją wolą. Jesteś wspaniałomyślny, dobry, mocny i łaskawy. Prosimy o spełnienie Twojej obietnicy i napełnienie nas Duchem Świętym, aby nasze życie odzwierciedlało Twój doskonały charakter nacechowany miłością. Uwielbij i objaw siebie przez nas, prosimy. Amen.

„*Gdyż nadeszła godzina sądu jego*”. Jezusie, prorocтва *Księgi Daniela* i *Apokalipsy Jana* wskazują, że żyjemy w godzinie sądu nad światem. Dziękujemy, że możemy mieć ufność, iż Twoja sprawiedliwość jest dla nas wystarczająca i możemy ją przyjąć przez wiarę, a wraz z nią pewność zbawienia w obliczu sądu. Pomóż nam przez Twoją łaskę być użytecznymi w Twojej misji i przynosić Ci chwałę we wszystkim, co czynimy. Amen.

„*I oddajcie pokłon temu, który stworzył niebo i ziemię*”. Jezusie, kiedy patrzymy na nasz świat i wszechświat,

podziwiamy piękno Twoich dzieł. Mimo zniszczeń spowodowanych przez grzech wciąż widzimy wspaniałość Twojego stworzenia ukazującego Twój artyzm i niepojętą kreatywność. Gdyby nie Ty, nie istnielibyśmy. Dziękujemy Ci, że dzielisz się Twoim życiem i stworzyłeś nas, byśmy żyli nie dla siebie, ale w wiecznej więzi z tobą, naszym Stwórcą. Amen.

Dodatkowe propozycje dotyczące modlitwy

Dziękczynienie i chwała. Dziękujcie za szczególne błogosławieństwa i chwalcie Boga za Jego dobroć.

Wyznanie. Poświęćcie kilka minut na ciche wyznanie win i dziękujcie Bogu za Jego przebaczenie.

Prowadzenie. Proście Boga o mądrość do sprostania bieżącym wyzwaniom i decyzjom.

Kościół. Módlcie się za Kościół lokalny i ogólnością (zapoznajcie się z proponowanymi intencjami).

Lokalne intencje. Módlcie się w intencjach przedstawionych przez członków zboru, swoich bliskich i sąsiadów.

Słuchanie i odpowiadanie. Poświęćcie czas słuchaniu głosu Boga i odpowiadajcie Mu chwałą i pieśnią.

Proponowane pieśni: 306, 308, 310

POWRÓT DO OŁTARZA — ODDAWANIE CZCI BOGU POZWALA ZACHOWAĆ ZDROWY UMYŚŁ

Dzień 9

Nie trać głowy

„Czuźniej niż wszystkiego innego strzeż swego serca, bo z niego tryska źródło życia!” (Prz 4,23).

Sedno sprawy

Nieodrodzone ludzkie serce jest tykającą bombą zegarową. Jeśli oglądasz wiadomości dzień po dniu, możesz napatrzeć się na ludzi postępujących w sposób, który skłania nas do zakwestionowania ich człowieczeństwa. W każdej chwili na całej ziemi zwykli ludzie dokonują wspaniałych czynów dobroci i uprzejmości, ale niewątpliwie istnieje także zło manifestujące się na setki sposobów. Niekończące się wojny, korupcja polityczna i bezsensowna przemoc na masową skalę to przejawy niepojętego zepsucia, jakiemu ulegają ludzkie serca.

Szczerze mówiąc, *Biblia* nie ma zbyt dużo dobrego do powiedzenia o ludzkich sercach w ich zdegenerowanym stanie, zanim zostaną poddane Jezusowi Chrystusowi i odrodzone przez Niego. Bóg mówi: „Podstępne jest serce, bardziej niż wszystko inne, i zepsute, któż może je poznać?” (Jr 17,9). „Serce”, o którym jest tu mowa, to nie tyle mięsień „tykający” w naszej klatce piersiowej, ile „serce umysłu” — siedziba naszych myśli, ośrodek intelektualnej i moralnej istoty, źródło naszych pragnień i myśli. Jezus jeszcze trafniej zauważył: „Człowiek dobry z dobrego skarbca serca wydobywa dobro, a zły ze złego wydobywa zło; albowiem z obfitości serca mówią usta jego” (Łk 6,45).

Umysłem oddajemy cześć Bogu

Ellen G. White napisała w następujący sposób o znaczeniu ludzkiego umysłu: „Umysł panuje nad całym

człowiekiem. Wszystkie nasze czyny, dobre czy złe, mają źródło w umyśle. To umysłem czcimy Boga i wchodzimy w sojusz z niebiańskimi istotami” (Ellen G. White, *Umysł, charakter, osobowość*, t. 1, wyd. 2, Warszawa 2015, vol. 1, s. 72). Bóg pragnie przeciągnąć nasz umysł na swoją stronę w walce przeciwko egoizmowi i złu. O potędze *Biblii* edukującej i wzmacniającej umysł Ellen G. White napisała: „Nic tak jak ono nie przyda energii wszelkim zdolnościom, których potrzeba studentom do zrozumienia zdumiewających prawd objawienia. Umysł stopniowo przystosowuje się do tematów, nad którymi pozwala się mu rozmyślać” (tamże, s. 84-85). Jakim błogosławieństwem jest pewność, że nasz umysł może zostać ukształtowany przez uzdrawiające Słowo Boże!

Strzeż swego serca

Ludzki umysł musi być strzeżony, doglądany i pilnowany, do czego zachęca Salomon w Prz 4,23. Jak niegdyś Dawid, musimy prosić Boga, by stworzył w nas czyste serce i umysł (Ps 51,12), a następnie strzec tego daru z całą pilnością. Regularne spędzanie czasu na osobistym oddawaniu chwały Bogu, modlitwie, studiowaniu *Biblii* i wydawaniu świadectwa skutecznie służą strzeżeniu umysłu w Chrystusie Jezusie: „Temu, którego umysł jest stały, zachowujesz pokój, pokój mówię; bo tobie zaufałem” (Iz 26,3). Strzeż swojego umysłu, nawet gdy wszyscy wokół tracą umysł.

Zwróćmy się w modlitwie do Boga.

Modlitwa (30-45 minut)

Modlitwa oparta na Słowie Bożym. „Czujniej niż wszystkiego innego strzeż swego serca, bo z niego tryska źródło życia!” (Prz 4,23).

„Strzeż swego serca”. Jezusie, w tym świecie pełnym zamieszania i powodzi informacji musimy walczyć, by skupić umysł na Tobie. Uznajemy naszą zupełną zależność od Ciebie i prosimy, byś uzdolnił nas do strzeżenia naszych serc. Pomóż nam dokonywać właściwych wyborów każdego dnia, by ustrzec się ataków złego. Amen.

„Czujniej”. Drogi Zbawicielu, dziękujemy Ci za Twoją wierność wobec nas. Dziękujemy za wzorzec miłości i poświęcenia, jaki nam dajesz. Wiesz, że tak często brakuje nam należytego poświęcenia dla Ciebie i Twojego dzieła. Łatwo przychodzi nam pouczać innych, ale sami z trudem bierzemy sobie do serca pouczenia, których potrzebujemy. Przebaczone nam naszą obłudę i kieruj nas ku gorliwej wierności. Amen.

„Z niego tryska źródło życia”. Boże, często zapominamy, jak cenne, delikatne i ważne jest nasze serce. Traktujemy je źle, dopuszczając niewłaściwe wpływy

w naszym życiu. Nie zdajemy sobie sprawy, jak to kształtuje nas i naszą wiarę w Ciebie. Ucz nas strzec naszego serca i dopuszczać wyłącznie to, co dobrze na nie wpływa. Mieszkaj w naszych sercach i kieruj nami. Amen.

Dodatkowe propozycje dotyczące modlitwy

Dziękczynienie i chwała. Dziękujcie za szczególne błogosławieństwa i chwalcie Boga za Jego dobroć.

Wyznanie. Poświęćcie kilka minut na ciche wyznanie win i dziękujcie Bogu za Jego przebaczenie.

Prowadzenie. Proście Boga o mądrość do sprostania bieżącym wyzwaniom i decyzjom.

Kościół. Módlcie się za Kościół lokalny i ogólnościenny (zapoznajcie się z proponowanymi intencjami).

Lokalne intencje. Módlcie się w intencjach przedstawionych przez członków zboru, swoich bliskich i sąsiadów.

Słuchanie i odpowiadanie. Poświęćcie czas słuchaniu głosu Boga i odpowiadajcie Mu chwałą i pieśnią.

Proponowane pieśni: 311, 316, 320

POWRÓT DO OŁTARZA — MOC DO DOKOŃCZENIA DZIEŁA

Dzień 10

Pójdę!

„Kogo poślę? I kto tam pójdzie?”

Tedy odpowiedziałem:

Oto jestem, poślij mnie!” (Iz 6,8).

Czcziciele idą

Kto jest gotowy pójść? To jest pytanie zadane przez Boga Izajaszowi po tym, jak Izajasz ujrzał wizję Boga, która zmieniła jego życie. Wizji tej towarzyszyły spektakularne zjawiska. Bóg zasiadał „na tronie wysokim i wyniosłym” (Iz 6,1). Jego szata wypełniała świątynię, a sześciu skrzydlatych aniołów otaczało Go, śpiewając: „Święty, Święty, Święty jest Pan Zastępów! Pełna jest wszystka ziemia chwały jego” (w. 3). Kiedy Bóg zaczął przemawiać, próg świątyni zadrżał i dym nappełnił wnętrze. To wydarzenie tak wstrząsnęło Izajaszem, iż zawołał: „Biada mi! Zginąłem, bo jestem człowiekiem nieczystych warg i mieszkam pośród ludu nieczystych warg, gdyż moje oczy widziały Króla, Pana Zastępów” (w. 5). Czy możemy go winić? Kto z nas ujrzawszy Boga byłby w stanie nadal zachowywać pozory?

Izajasz był przejęty podziwem na widok świętości i majestatu Boga, ale Bóg objawia się nam nie tylko po to, byśmy Go podziwiali. Objawieniu Boga zazwyczaj towarzyszy powołanie. Podobnie było, kiedy Jan otrzymał objawienie Jezusa Chrystusa będąc wygnanym na wyspie Patmos. Wizja Jana końca świata i powtórnego przyjścia Chrystusa miała zostać przekazana światu. Podobnie kiedy Bóg objawił się Izajaszowi, poszukiwał posłańca gotowego przekazać Jego przesłanie miłości i ostrzeżenia. Odpowiedź Izajasza brzmi przez wieki: „Oto jestem, poślij mnie!” (w. 8).

Jeden do jednego

Ale Bóg uczynił coś szczególnego dla Izajasza, co sprawiło, że Izajasz przyjął powołanie, by pójść. Kiedy Bóg zdjął z niego jego winę i oczyścił go z grzechu, Izajasz odpowiedział na łaskę Boga: „Oto jestem, poślij mnie!” (Iz 6,8). Jego decyzja, by przyjąć misję zleconą przez Boga, została podjęta podczas osobistego doświadczenia nabożeństwa, sam na sam z Bogiem. Moc działania dla Boga na forum publicznym jest czerpana od Boga podczas osobistego oddawania Mu czci. Natchniony pisarz, wierny prorok, nieustraszony ewangelista — wszystkie te zewnętrzne cechy Izajasza były jedynie odzwierciedleniem wewnętrznego doświadczenia. Izajasz regularnie był przy ołtarzu Boga!

Kończąc nasze spotkania w ramach 10 Dni Modlitwy modlimy się, byście odbudowali ołtarze waszego osobistego i rodzinnego nabożeństwa. Mamy nadzieję, że wasze rodziny pragną spotykać się wspólnie z Bogiem każdego ranka i wieczora. Ponad wszystko modlimy się, byśmy przyjęli Boże powołanie, by iść. W ten sposób doświadczycie oczyszczającego dotyku, a „tym, którzy w pełni poświęcają się Panu, by On dotknął ich ust, Pan mówi: Idźcie na żniwne pola. Ja będę współdziałać z wami” (Ellen G. White, *Słudzy Ewangelii*, Warszawa 2003, s. 17-18).

Módlmy się!

Modlitwa (30-45 minut)

Modlitwa oparta na Słowie Bożym. „Kogo poślę? I kto tam pójdzie? Tedy odpowiedziałem: Oto jestem, poślij mnie!” (Iz 6,8).

„Kogo poślę?”. Boże, to że musiałeś zadać takie pytanie, jest dla nas wystarczającą naganą. Nie zważaliśmy na powołanie do służenia Tobie i głoszenia prawdy objawionej przez ciebie. Czasami czujemy się przytłoczeni pozornie niemożliwym do zrealizowania zadaniem zanieśienia ewangelii światu. Innymi razy wydaje się nam, że jesteśmy zbyt zajęci swoim życiem, planami i pragnieniami. Przepraszamy Cię za to, Panie. Prosimy, przebac nam i poślij nas do pracy w Twojej winnicy. Amen.

„Oto jestem”. Wspaniały Jezusie, Ty wzywasz, a ja odpowiadam. Oto jestem. Nie mam nic do zaoferowania, ale wiedząc, że Ty jesteś ze mną, wiem, że mam wszystko, czego potrzebuję, bo tych, których posyłasz, uzdalniasz także do pracy dla Ciebie. Tak więc jestem, Panie. Poprowadź mnie i niech Twoje imię będzie uwielbione! Amen.

„Poślij mnie!”. Boże, wiemy, że celem naszego życia jest objawianie światu Twojego charakteru nacechowanego miłością. Prosimy, poślij nas na Twoją misję. Pokaż

nam, gdzie chcesz, byśmy działali z Tobą w mocy Ducha Świętego. Kieruj naszymi pomysłami i projektami, naszą przyjaźnią i misyjnymi poczynaniami. Pragniemy jaśnieć dla Ciebie, Jezusie! Poślij nas. Poślij mnie, a pójdę! Amen.

Dodatkowe propozycje dotyczące modlitwy

Dziękczynienie i chwała. Dziękujcie za szczególne błogosławieństwa i chwalcie Boga za Jego dobroć.

Wyznanie. Poświęćcie kilka minut na ciche wyznanie win i dziękujcie Bogu za Jego przebaczenie.

Prowadzenie. Proście Boga o mądrość do sprostania bieżącym wyzwaniom i decyzjom.

Kościół. Módlcie się za Kościół lokalny i ogólnościątowaty (zapoznajcie się z proponowanymi intencjami).

Lokalne intencje. Módlcie się w intencjach przedstawionych przez członków zboru, swoich bliskich i sąsiadów.

Słuchanie i odpowiadanie. Poświęćcie czas słuchaniu głosu Boga i odpowiadajcie Mu chwałą i pieśnią.

Proponowane pieśni: 329, 352, 369

Sobotnia uroczystość

Zaplanujcie ostatnią sobotę 10 Dni Modlitwy jako świętowanie Bożej dobroci i potężnej mocy. Podzielcie się doświadczeniem ożywienia i wylania Ducha Świętego podczas minionych dziesięciu dni. Cieszcie się tym, czego Bóg dokonał, dokonuje i dokona dla was.

Potrzeby każdego zboru są szczególne, więc współpracujcie z lokalnymi liderami, by opracować szczegółowy plan dla waszego zboru. Oto kilka punktów, które możecie uwzględnić w nabożeństwie ostatniej soboty 10 Dni Modlitwy.

Temat

Powrót do ołtarza — czas i miejsce dla Boga

Tekst przewodni

„Lecz nadchodzi godzina i teraz jest, kiedy prawdziwi czciciele będą oddawali Ojcu cześć w duchu i w prawdzie; bo i Ojciec takich szuka, którzy by mu tak cześć oddawali” (J 4,23).

Proponowane pieśni: 386, 397, 400

Pomysły do kazania

1. Niech pastor, starszy zboru lub inna osoba służąca jako lider modlitwy wygłosi na podstawie J 4,23 krótkie kazanie o tym, jak trójjanielskie poselstwo wzywa nas do modlitwy i ożywienia w czasach ostatecznych.
2. Ewentualnie wybrani uczestnicy programu 10 Dni Modlitwy mogą kolejno przedstawić 1-2 minutowe podsumowania poszczególnych dziesięciu tematów. Przedstawcie tytuł, tekst przewodni i najważniejsze myśli. (Zaplanujcie to starannie, aby podsumowania nie trwały dłużej niż 2 minuty. Większość osób wypowiada w ciągu minuty około 100 słów).
3. Jeszcze inną możliwością jest przedstawienie przez młodzież krótkich czytań biblijnych czy kazań dotyczących ożywienia przez Ducha Świętego. Młodzież może także pomóc w oprawie muzycznej i przedstawić świadectwa.

Zakończcie apelem do słuchaczy, by nadali priorytetowe znaczenie osobistym i rodzinnym nabożeństwom porannym i wieczornym.

Dodatkowe pomysły programowe

- Świadectwa wysłuchanych modlitw
- Modlitwa w małych grupach
- Ogłoszenie przyszłych wydarzeń związanych ze wspólną modlitwą.
- Historia dla dzieci związana z modlitwą.
- Specjalny dobór muzyki.

Noc modlitwy

Rozważcie zorganizowanie całonocnego nabożeństwa modlitewnego w ramach 10 Dni Modlitwy. Na przykład, możecie rozpocząć o godzinie 18.00 i zakończyć o godzinie 6.00. Wybierzcie plan odpowiedni dla danej grupy.

Dlaczego noc modlitwy?

Nie ma nic „świętego” w odmawianiu sobie snu i modleniu się przez całą noc. Jednak noc może być jedynym czasem, kiedy zapracowani ludzie nie są zajęci i nie śpią się. Sugerujemy, że waszym celem nie powinno być uczestniczenie w spotkaniu przez całą noc, ale modlenie się tak długo, aż przedstawicie w modlitwie wszystkie intencje, jakie Bóg wam wskazuje.

Proponujemy, by nocne spotkanie modlitewne było prowadzone kolejno przez kilka osób. Co jakiś czas należy zrobić przerwę. Jako lider powinienesz wyczuć, kiedy przerwa jest potrzebna i kiedy przejść do kolejnej części modlitwy. Można także przeplatać modlitwę czytaniem Biblii. Można modlić się we wszystkich proponowanych intencjach albo tylko w wybranych z nich, w zależności od tego, co będzie lepsze dla danej grupy. Możesz dowolnie zmieniać kolejność proponowanego formatu spotkania.

Proponowany format nocy modlitwy

Rozpocznijcie sesję uwielbienia Boga. Chwalcie Boga w modlitwach i pieśniach.

Poświęćcie nieco czasu na wyznanie, upewniając się, że nic nie stoi na przeszkodzie, by Bóg was wysłuchał. Dajcie uczestnikom czas na prywatne wyznanie, a potem złożcie wspólne wyznanie win. Zachęćcie uczestników do osobistego wyznania prywatnych

grzechów i publicznego wyznania tylko tych win, które są znane innym. W Dn 9,1-19 czytamy o tym, jak Daniel wstawiał się za swoim ludem i wyzwał publicznie grzechy ludu Bożego.

Módlcie się w intencji potrzeb osób uczestniczących w spotkaniu. Wielu ludzi cierpi i potrzebuje modlitwy albo zna kogoś, kto jej pilnie potrzebuje. Utwórzcie krąg, postawcie jedno krzesło w środku i zaproście osoby mające szczególne intencje, by przedstawiły je w modlitwie zajmując centralne miejsce. Niech dwie lub trzy dodatkowe osoby modlą się kolejno w intencji podanej w modlitwie przez tę osobę, powołując się przy tym na Boże obietnice.

Podzielcie grupę na dwie części. Niech kobiety i dziewczęta modlą się w jednym pomieszczeniu ze swoją liderką, a mężczyźni i chłopcy w innym pomieszczeniu ze swoim liderem. Wiele osobistych potrzeb nie może i nie powinno być znane ogółowi. W niektórych intencjach łatwiej jest modlić się z osobami tej samej płci.

Módlcie się w intencji potrzeb waszej społeczności i zboru, kiedy zgromadzenie znowu połączy się w całość. Poświęćcie także czas na **intencje modlitewne Kościoła ogólnoswiatowego** (wymienione w kolejnej części w materiale 10 Dni Modlitwy). Nie musicie wymienić wszystkich intencji. Możecie się podzielić na mniejsze grupy, z których każda będzie się modliła za inną część intencji z listy.

Módlcie się w intencji pięciu do siedmiu osób, za które modliliście się podczas tych dziesięciu dni.

Wybierzcie odpowiedni fragment *Biblii* i módlcie się jego słowami.

Zakończcie modlitwy uwielbieniem Boga i dziękczynieniem.

INTENCJE MODLITEWNE KOŚCIOŁA OGÓLNOŚWIATOWEGO

- Panie, oby wielkie ożywienie pierwotnej pobożności poruszyło Twój Kościół w dniach ostatecznych. Obyśmy trwali w prawdzie, choćby świat miał się zawalić.
- Modlimy się w intencji wolności sumienia na całym świecie. Panie, prosimy, otwieraj drzwi do głoszenia Twojego Słowa.
- Panie, spraw byśmy wiernie i w pełni głosili trójjaniełskie poselstwo z Ap 14. Oby wszystkie nasze nauki były nakierowane na miłość i sprawiedliwość Chrystusa.
- Panie, spraw, by adwentyści dnia siódmego na całym świecie powiedzieli: „Pójdę!”, przyjęli Twoje wezwanie i służyli Ci, głosząc dobrą nowinę o zbawieniu.
- Prosimy o mądrość do studiowania i zrozumienia *Biblii* oraz podążania za prawdą w niej zawartą. Panie, naucz nas właściwie wyklądać słowo prawdy i wierne głosić je bliżnim.
- Panie, odnow nasze uznanie dla niebiańskich pouczeń zawartych w natchnionych pismach Ellen G. White.
- Panie, prosimy, by późny deszcz Ducha Świętego dał nam moc do wydawania świadectwa i uzdolnił nas do dokończenia dzieła Bożego przed powtórным przyjściem Jezusa.
- Panie, prosimy Cię o Twoje uzdrowienie i miłosierdzie dla społeczności dotkniętych COVID-19.
- Modlimy się za personel medyczny, naukowców, przywódców i administratorów służby zdrowia, by podejmowali mądre decyzje.
- Modlimy się za adwentyistów na całym świecie, aby oferowali praktyczną pomoc i wsparcie cierpiącym. Panie, daj nam odwagę, kreatywność i niesamolubność, kiedy nasi bliźni potrzebują naszej pomocy.
- Modlimy się za tych, którzy znaleźli się w trudnej sytuacji finansowej z powodu zamknięcia gospodarki.
- Panie, prosimy, wskaż członkom naszego Kościoła, jak mogą pomagać osobom zmagającym się z problemami psychicznymi i skutkami izolacji społecznej.
- Modlimy się za pastorów i członków zborów, by znajdowali sposoby zachowania łączności w czasie izolacji. Panie, zachowaj więzi między Twoimi wyznawcami w nabożeństwie i służbie.
- Prosimy o duchowe ożywienie wśród adwentystycznej młodzieży uczęszczającej do publicznych szkół i uczelni na całym świecie. Oby ci młodzi adwentyści stali się aktywnymi przedstawicielami Chrystusa.
- Modlimy się za 69 procent populacji świata, która nigdy dotąd nie dowiedziała się prawdy o Jezusie.
- Modlimy się za 62 miliony mieszkańców 28 miast byłego Związku Radzieckiego, do których nie dotarło jeszcze przesłanie adwentystyczne.
- Prosimy, powołaj odważnych misjonarzy gotowych działać pośród 746 grup ludzkich w 20 krajach Bliżniego Wschodu.
- Modlimy się o potężną rzeszę adwentystów, którzy będą służyć Bogu miłując bliźnich i dzieląc się ewangelią z ludźmi z innych kultur i religii.
- Panie, prosimy powołaj współczesnych waldejańskich studentów, którzy będą gotowi służyć Tobie w trudnych miejscach.
- Modlimy się za adwentyistów cierpiących prześladowanie czy uwięzienie za wiarę.
- Prosimy za 202 milionami ludzi w 41 miastach Wydziału Południowoazjatyckopacyficznego, do których nie dotarło jeszcze przesłanie adwentystyczne, aby mogli oni poznać Jezusa.
- Modlimy się w intencji działów szkoły sobotniej i ewangelizacji w zborach, by służyły z miłością społeczeństwu, oferując lekcje biblijne i osobistą ewangelizację.
- Modlimy się za Adwentystyczną Organizacją Pomocy i Rozwoju (AOPR) wychodzącą naprzeciw praktycznym potrzebom ludzi na całym świecie.
- Prosimy za 16 milionów ludzi w 6 miastach Wydziału Południowopacyficznego.
- Prosimy, by Duch Święty pomagał nam odkrywać, jak możemy dotrzeć do 406 milionów ludzi w 105 miastach Wydziału Północnoazjatyckopacyficznego.
- Prosimy, błogosław służbę adwentystycznego kapelanatu więziennego mobilizującego pastorów i wyznawców do działania dla uwięzionych.
- Panie, wspominamy naszych nauczycieli Szkoły Sobotniej. Pozwól im zrozumieć, jak ważna jest ich praca dla naszych dzieci.
- Panie, prosimy o Twoje prowadzenie dla licznych Ośrodków Wpływu, programów zdrowotnych i rodzinnych oraz drużyn harcerstwa adwentystycznego na świecie.
- Boże, prosimy byś pomógł nam miłować nowych wyznawców i opiekować się nimi.

- Panie, pokaż nam, jak wysłać więcej publikacji zawierających prawdę (drukowanych i elektronicznych) do społeczeństwa. Modlimy się, by ludzie czytali je i by Duch Święty przekonywał ich do biblijnej prawdy.
- Panie, prosimy o Twoją ochronę dla misjonarzy pracujących w niebezpiecznych miejscach.
- Prosimy, powołaj kolporterów-ewangelistów, studentów-wolontariuszy, pisarzy, specjalistów medialnych i darczyńców w celu głoszenia słów nadziei i życia.
- Modlimy się za adwentystyczne szkoły i uczelnie oraz uczniów i nauczycieli na całym świecie. Niech szkoły te zawsze uczą biblijnej prawdy i prowadzą młodych ludzi do misji i służby.
- Panie, daj nam mądrość, byśmy docierali do ludzi zeświecczonych, niezainteresowanych religią. Niech Twój Duch Święty przełamie mury otaczające serca tych, którzy żyją tylko dla doczesności.
- Błogosław nas, kiedy staramy się docierać do ludzi zniewolonych przez kult duchów, bałwochwalstwo i animistyczne wierzenia. Pomóż nam zrozumieć ich światopogląd i prowadzić ich do Zbawiciela.
- Panie, prosimy, natchnij adwentystów dnia siódmego na całym świecie, by modlili się jak nigdy dotąd. Naucz nas polegać na Twoich obietnicach i oczekiwać, że poruszysz góry w odpowiedzi na nasze modlitwy.
- Modlimy się za 541 grup ludzkich w 18 krajach Wydziału Południowej Afryki i Oceanu Indyjskiego. Prosimy, prowadź tych ludzi do biblijnej prawdy.
- Wskaż nam, jak możemy wychodzić naprzeciw praktycznym i duchowym potrzebom uchodźców. Oby nasz Kościół był znany z miłości do wszystkich ludzi, bez względu na to, skąd pochodzą.
- Prosimy Cię, byś powołał miejskich misjonarzy zakładających zbory wśród 806 grup ludzkich w 20 krajach Wydziału Intereuropejskiego.
- Prosimy, wzbudź armię pracowników zakładających zbory wśród 948 grup ludzkich w 38 krajach Wydziału Środkowoamerykańskiego.
- Prosimy, naucz nas, jak głosić fundamentalne biblijne zasady wiary wyrażnie, twórczo i z autorytetem. Niech miłość Jezusa będzie sednem wszystkiego, w co wierzymy.
- Prosimy, byś przygotował młodych ludzi do zakładania zborów wśród 789 grup ludzkich w 9 krajach Wydziału Północnoamerykańskiego.
- Prosimy Cię, byś przygotował wolontariuszy do służby wśród 70 grup ludzkich na Polu Izraelskim.
- Prosimy, byś powołał misjonarzy medycznych zakładających zbory wśród 830 grup ludzkich w 11 krajach Wydziału Wschodniośrodkowoafrykańskiego.
- Prosimy, byś powołał bojowników modlitwy wstawiających się za 2568 grupami ludzkimi w 4 krajach Wydziału Południowoazjatyckiego.
- Prosimy, pozwól naszym rodzinom objawiać Twoją miłość w naszych domach i społeczeństwie. Prosimy Cię, byś wnosił zgodę w nasze rodziny, leczyl nadwątłone więzi, chronił słabszych przed przemocą i objawiał Twoją uświęcającą moc w pozornie beznadziejnych sytuacjach.
- Prosimy Cię, byś powołał pielęgniarki i lekarzy do zakładania nowych zborów wśród 1978 grup ludzkich w 22 krajach Wydziału Zachodniośrodkowoafrykańskiego.
- Modlimy się za 49 milionów ludzi w 19 miastach Wydziału Transeuropejskiego, w których nie zostało jeszcze ogłoszone przesłanie adwentystyczne.
- Modlimy się za nasze dzieci. Prosimy, daj im siłę do odważnego opowiadania się za tobą wbrew przeciwnościom i naciskom otoczenia. Pomóż im dokonywać mądrych wyborów i trwać w prawdzie.
- Naucz nas iść za niesamolubnym przykładem Jezusa w zaspokajaniu codziennych potrzeb ludzi wokół nas. Przygotuj nas do służby w roli misjonarzy medycznych, wolontariuszy społecznych i przyjaciół potrzebujących.
- Modlimy się za przywódców młodzieży na całym świecie, którzy wiernie przekazują dziedzictwo następnemu pokoleniu: naszą tożsamość w Chrystusie, naszą adwentystyczną misję oraz przywództwo w zborach.
- Modlimy się za młodymi ludźmi, którzy narażają się w służbie dla Pana w ramach inicjatyw Jeden Rok w Misji i Misja Kaleb.
- Oby członkowie naszego Kościoła na całym świecie karmili się Słowem Bożym każdego dnia. Obyśmy przychodzili codziennie do Ciebie w osobistej modlitwie. Przypominaj nam, że bez Ciebie nic nie możemy uczynić.

Obietnice, na które można powołać się w modlitwie

Obietnica Ducha Świętego

„Proście Pana o deszcz późnej pory deszczowej! Pan stwarza chmury burzowe i zsyła deszcz. On daje ludziom chleb, zieleń na polu” (Za 10,1).

„Jeśli więc wy, którzy jesteście źli, umiecie dobre dary dawać dzieciom swoim, o ileż bardziej Ojciec niebieski da Ducha Świętego tym, którzy go proszą” (Łk 11,13).

„Lecz Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pošle w imieniu moim, nauczy was wszystkiego i przypomni wam wszystko, co wam powiedziałem. (...) A On, gdy przyjdzie, przekona świat o grzechu i o sprawiedliwości, i o sądzie” (J 14,26; 16,8).

„Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Kto wierzy we mnie, ten także dokonywać będzie uczynków, które Ja czynię, i większe nad te czynić będzie; bo Ja idę do Ojca. I o cokolwiek prosić będziecie w imieniu moim, to uczynię, aby Ojciec był uwielbiony w Synu. Jeśli o co prosić będziecie w imieniu moim, spełnię to” (J 14,12-14).

„Nie dzięki mocy ani dzięki sile, lecz dzięki mojemu Duchowi to się stanie — mówi Pan Zastępów” (Za 4,6).

Obietnice wysłuchania modlitw przez Boga

„Jeśli we mnie trwać będziecie i słowa moje w was trwać będą, proście o cokolwiek będziecie chcieli, stanie się wam” (J 15,7).

„Przystąpmy tedy z ufną odwagą do tronu łaski, abyśmy dostąpili miłosierdzia i znaleźli łaskę ku pomocy w stosownej porze” (Hbr 4,16).

„Dlatego powiadam wam: Wszystko, o cokolwiek będziecie się modlili i prosili, tylko wiercie, że otrzymacie, a spełni się wam” (Mk 11,24).

„I wzywaj mnie w dniu niedoli, Wybawię cię, a ty mnie uwielbisz!” (Ps 50,15).

„Nadto powiadam wam, że jeśli dwaj z was na ziemi uzgodnili swe prośby o jakąkolwiek rzecz, otrzymają ją od Ojca mego, który jest w niebie” (Mt 18,19).

„I wszystko, o cokolwiek będziecie prosili w modlitwie z wiarą, otrzymacie” (Mt 21,22).

„I o cokolwiek prosić będziecie w imieniu moim, to uczynię, aby Ojciec był uwielbiony w Synu. Jeśli o co prosić będziecie w imieniu moim, spełnię to” (J 14,13-14).

„A w owym dniu o nic mnie pytać nie będziecie. Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: O cokolwiek będziecie prosili Ojca w imieniu moim, da wam. Dotąd o nic nie prosiście w imieniu moim; proście, a weźmiecie, aby radość wasza była zupełna” (J 16,23-24).

„Taka zaś jest ufność, jaką mamy do niego, iż jeżeli prosimy o coś według jego woli, wysłuchuje nas. A jeżeli wiemy, że nas wysłuchuje, o co prosimy, wiemy też, że otrzymaliśmy już od niego to, o co prosiliśmy” (1 J 5,14-15).

Obietnice mocy Bożej

„Czy jest cokolwiek niemożliwego dla Pana?” (Rdz 18,14).

„Jahwe będzie walczył za was, wy sami bądźcie spokojni” (Wj 14,14 BKR).

„U ludzi to rzecz niemożliwa, ale nie u Boga; albowiem u Boga wszystko jest możliwe” (Mk 10,27).

„Wierny jest ten, który was powołuje; On też tego dokona” (1 Tes 5,24).

„Wiem, że Ty możesz wszystko i że żaden twój zamysł nie jest dla ciebie niewykonalny” (Hi 42,2).

„Cóż tedy na to powiemy? Jeśli Bóg za nami, któż przeciwko nam? On, który nawet własnego Syna nie oszczędził, ale go za nas wszystkich wydał, jakżeby nie miał z nim darować nam wszystkiego?” (Rz 8,31-32).

„Bóg nie jest człowiekiem, aby nie dotrzymał słowa ani synem człowieczym, aby żałował. Czy On powiada, a nie czyni, i mówi, a nie spełnia?” (Lb 23,19).

„Czy nie wiesz? Czy nie słyszałeś? Bogiem wiecznym jest Pan, Stwórcą krańców ziemi. On się nie męczy i nie ustaje, niezgłębiona jest jego mądrość. Zmęczonemu daje siłę, a bezsilnemu moc w obfitości. Młodzieńcy ustają i mdleją, a pacholęta potykają się i upadają, lecz ci, którzy ufają Panu, nabierają siły, wzbijają się w górę na skrzydłach jak orły, biegną, a nie mdleją, idą, a nie ustają” (Iz 40,28-31).

Obietnice Bożego prowadzenia

„Czy nie przykazałem ci: Bądź mocny i mężny? Nie bój się i nie lękaj się, bo Pan, Bóg twój, będzie z tobą wszędzie, dokądkolwiek pójdziesz” (Joz 1,9).

„A oto Jam jest z tobą i będę cię strzegł wszędzie, dokądkolwiek pójdziesz, i przywiodę cię z powrotem do tej ziemi, bo nie opuszczę cię, dopóki nie uczynię tego, co ci przyrzekłem” (Rdz 28,15).

„Oto Ja posyłam anioła przed tobą, aby cię strzegł w drodze i zaprowadził cię na miejsce, które przygotowałem” (Wj 23,20).

„I będziecie tam szukać Pana, swego Boga. Znajdziesz go, jeżeli będziesz go szukał całym swoim sercem i całą swoją duszą” (Pwt 4,29).

„Wołaj do mnie, a odpowiem ci i oznajmię ci rzeczy wielkie i niedostępne, o których nie wiesz!” (Jr 33,3).

„Każda dolina niech będzie podniesiona, a każda góra i pagórek obniżone; co nierówne, niech będzie wyrównane, a strome zbocza niech się staną doliną! I objawi się chwała Pańska, i ujrzy to wszelkie ciało pospołu, gdyż usta Pana to powiedziały” (Iz 40,4-5).

„Pouczę ciebie i wskażę ci drogę, którą masz iść; Będę ci służył radą, a oko moje spocznie na tobie” (Ps 32,8).

„Pan sam pójdzie przed tobą i będzie z tobą. Nie zawiedzie i nie opuści cię; nie bój się więc i nie trwóż się!” (Pwt 31,8).

„Któryż to człowiek boi się Pana? Uczy go, jaką wybrać drogę” (Ps 25,12).

„Zaufaj Panu z całego swojego serca i nie polegaj na własnym rozumie! Pamiętaj o Nim na wszystkich swoich drogach, a On prostować będzie twoje ścieżki!” (Prz 3,5-6).

„Gdy głodnemu podasz swój chleb i zaspokoisz pragnienie strapionego, wtedy twoje światło wszędzie w ciemności, a twój zmierzch będzie jak południe, i Pan będzie cię stale prowadził i nasyci twoją duszę nawet na pustkowiach, i sprawi, że twoje członki odzyskają swoją siłę, i będziesz jak ogród nawodniony i jak źródło, którego wody nie wysychają” (Iz 58,10-11).

„I zanim zawołają, odpowiem im, i podczas gdy jeszcze będą mówić, Ja już ich wysłucham” (Iz 65,24).

Obietnice przemiany serca

„I dam im serce, aby mnie poznali, że Ja jestem Pan. I będą mi ludem, a Ja będę im Bogiem, bo nawrócą się do mnie całym swoim sercem” (Jr 24,7).

„I obrzeże Pan, Bóg twój, twoje serce i serce twego potomstwa, abyś miłował Pana, Boga twego, z całego serca twego i z całej duszy twojej, abyś żył” (Pwt 30,6).

„I dam wam serce nowe, i ducha nowego dam do waszego wnętrza, i usunę z waszego ciała serce kamienne, a dam wam serce mięsiste” (Ez 36,26).

„Ten, który rozpoczął w was dobre dzieło, będzie je też pełnił aż do dnia Chrystusa Jezusa” (Flp 1,6).

„Tak więc, jeśli ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem; stare przeminęło, oto wszystko stało się nowe” (2 Kor 5,17).

„Z Chrystusem jestem ukrzyżowany; żyję więc już nie ja, ale żyje we mnie Chrystus; a obecne życie moje w ciele jest życiem w wierze w Syna Bożego, który mnie umiłował i wydał samego siebie za mnie” (Ga 2,20).

„A sam Bóg pokoju niechaj was w zupełności poświęci, a cały duch wasz i dusza, i ciało niech będą zachowane bez nagany na przyjście Pana naszego, Jezusa Chrystusa. Wierny jest ten, który was powołuje; On też tego dokona” (1 Tes 5,23-24).

Obietnice przebaczenia

„I ukorzy się mój lud, który jest nazwany moim imieniem, i będą się modlić, i szukać mojego oblicza, i odwrócić się od swoich złych dróg, to Ja wysłucham z niebios, i odpuszczę ich grzechy i ich ziemię uzdrowię” (2 Krn 7,14).

„Ty bowiem, Panie, jesteś dobry i przebaczasz, i jesteś wielce łaskawy dla wszystkich, którzy cię wzywają” (Ps 86,5).

„A gdy stoicie i zanosicie modlitwy, odpuszczajcie, jeśli macie coś przeciwko komu, aby i Ojciec wasz, który jest w niebie, odpuścił wam wasze przewinienia” (Mk 11,25).

„Bądźcie jedni dla drugich uprzejmi, serdeczni, odpuszczając sobie wzajemnie, jak i wam Bóg odpuścił w Chrystusie” (Ef 4,32).

„Jeśli wyznajemy grzechy swoje, wierny jest Bóg i sprawiedliwy i odpuści nam grzechy, i oczyści nas od wszelkiej nieprawości” (1 J 1,9).

„Chodźcie więc, a będziemy się prawować — mówi Pan! Choć wasze grzechy będą czerwone jak szkarłat, jak śnieg zbieleją; choć będą czerwone jak purpura, staną się białe jak wełna” (Iz 1,18).

„Ja, jedynie Ja, mogę przez wzgląd na siebie zmasać twoje przestępstwa i twoich grzechów nie wspomnę” (Iz 43,25).

„Odpuszczę bowiem ich winę, a ich grzechu nigdy nie wspomnę” (Jr 31,34).

„W nim mamy odkupienie przez krew jego, odpuszczenie grzechów, według bogactwa łaski jego” (Ef 1,7).

Obietnice zwycięstwa nad grzechem

„Bo wszystko, co się narodziło z Boga, zwycięża świat, a zwycięstwo, które zwyciężyło świat, to wiara nasza” (1 J 5,4).

„Ale w tym wszystkim zwyciężamy przez tego, który nas umiłował” (Rz 8,37).

„Bogu niech będą dzięki, który nam daje zwycięstwo przez Pana naszego, Jezusa Chrystusa” (1 Kor 15,57).

„Nie bój się, bom Ja z tobą, nie lękaj się, bom Ja Bogiem twoim! Wzmocnię cię, a dam ci pomoc, podeprę cię prawicą sprawiedliwości swojej” (Iz 41,10).

„Przede wszystkim, weźcie tarczę wiary, którą będziecie mogli zgasić wszystkie ogniste pociski złego” (Ef 6,16).

„Z Chrystusem jestem ukrzyżowany; żyję więc już nie ja, ale żyje we mnie Chrystus; a obecne życie moje w ciele jest życiem w wierze w Syna Bożego, który mnie umiłował i wydał samego siebie za mnie” (Ga 2,20).

„Bóg to według upodobania sprawia w was i chcenie i wykonanie” (Flp 2,13).

„Mówię więc: Według Ducha postępujcie, a nie będziecie pobłażali żądzy cielesnej” (Ga 5,16).

„Bóg pokoju rychło zetrze szatana pod stopami waszymi. Łaska Pana naszego, Jezusa, niechaj będzie z wami” (Rz 16,20).

„Nie przypodobujcie się temu światu, ale się przemieńcie przez odnowienie umysłu waszego na to, abyście doświadczyli, która jest wola Boża dobra, przyjemna i doskonała” (Rz 12,2 BG).

„Nie miłujcie świata ani tych rzeczy, które są na świecie. Jeśli kto miłuje świat, nie ma w nim miłości Ojca” (1 J 2,15).

Obietnice uzdrowienia

„Jeżeli pilnie słuchać będziesz głosu Pana, Boga twego, i czynić będziesz to, co prawe w oczach jego, i jeżeli zważać będziesz na przykazania jego, i strzec będziesz wszystkich przepisów jego, to żadną chorobą, którą dotknąłem Egipt, nie dotknę ciebie, bom Ja, Pan, twój lekarz” (Wj 15,26).

„Póki będą trwać dni twoje, słynąć będzie moc twoja” (Pwt 33,25).

„Błogosław, duszo moja, Panu i nie zapominaj wszystkich dobrodziejstw jego! On odpuszcza wszystkie winy twoje, lecz wszystkie choroby twoje. On ratuje od zguby życie twoje; on wieńczy cię łaską i litością. On nasycy dobrem życie twoje, tak iż odnawia się jak u orła młodość twoja” (Ps 103,2-5).

„Nie uważaj się sam za mądrego, bój się Pana i unikaj złego! To wyjdzie na zdrowie twojemu ciału i odświeży twoje kości” (Prz 3,7-8).

„Wzgardzony był i opuszczony przez ludzi, mąż boleści, doświadczony w cierpieniu jak ten, przed którym zakrywa się twarz, wzgardzony tak, że nie zważaliśmy na Niego. Lecz on nasze choroby nosił, nasze cierpienia wziął na siebie. A my mniemaliśmy, że jest zraniony, przez Boga zbity i umęczony. Lecz on zraniony jest za występki nasze, starty za winy nasze. Ukarany został dla naszego zbawienia, a jego ranami jesteśmy uleczeni” (Iz 53,3-5).

„Uzdrow mnie, Panie, a będę uzdrowiony, wybaw mnie, a będę wybawiony, gdyż Ty jesteś chwałą moją!” (Jr 17,14).

„Bo spowoduję, że zabliznią się twoje rany i ulecze cię z twoich ciosów — mówi Pan” (Jr 30,17).

„Oto Ja sprawię, że zabliznią się ich rany i ulecze je; ulecze ich i obdarzę ich trwałym pokojem i bezpieczeństwem” (Jr 33,6).

„Ale dla was, którzy boicie się mojego imienia, wszędzie słońce sprawiedliwości z uzdrowieniem na swoich skrzydłach. I będziecie wychodzić z podskakiwaniem, jak cielęta wychodzące z obory” (Ml 3,20).

„Choruje kto między wami? Niech przywoła starszych zboru i niech się modlą nad nim, namaściwszy go oliwą w imieniu Pańskim. A modlitwa płynąca z wiary uzdrowi chorego i Pan go podźwignie; jeżeli zaś dopuścił się grzechów, będą mu odpuszczone” (Jk 5,14-15).

Obietnice siły do pełnienia woli Bożej

„Oczekujże Pana, wzmacniaj się, a on utwierdzi serce twoje; przeto oczekuj Pana” (Ps 27,14 BG).

„Dlatego nie upadamy na duchu; bo choć zewnętrzny nasz człowiek niszczeje, to jednak ten nasz wewnętrzny odnawia się z każdym dniem. Albowiem nieznacny chwilowy ucisk przynosi nam przeogromną obfitość wiekuistej chwały, nam, którzy nie patrzymy na to, co widzialne, ale na to, co niewidzialne; albowiem to, co widzialne, jest doczesne, a to, co niewidzialne, jest wieczne” (2 Kor 4,16-18).

„Czynić dobrze nie ustawajmy, albowiem we właściwym czasie żąć będziemy bez znużenia” (Ga 6,9).

„Wszystko mogę w tym, który mnie wzmacnia, w Chrystusie” (Flp 4,13).

„Bóg to według upodobania sprawia w was i chcenie i wykonanie” (Flp 2,13).

„Lecz powiedział do mnie: Dosyć masz, gdy masz łaskę moją, albowiem pełnia mej mocy okazuje się w słabości. Najchętniej więc chlubić się będę słabościami, aby zamieszkała we mnie moc Chrystusowa” (2 Kor 12,9).

Obietnice dla świadków Boga

„Nie trwóście się i nie lękajcie się! Czy wam tego już dawno nie opowiedziałem i nie zwiastowałem? I wy jesteście moimi świadkami. Czy jest bóg oprócz mnie? Nie, nie ma innej opoki, nie znam żadnej” (Iz 44,8).

„Powstań, zajaśnij, gdyż zjawiła się twoja światłość, a chwała Pańska rozbłyśła nad tobą” (Iz 60,1).

„A wszystko to jest z Boga, który nas pojednał z sobą przez Chrystusa i porучzył nam służbę pojednania” (2 Kor 5,18).

„Na to rzekł do mnie Pan: Nie mów: Jestem jeszcze młody! Bo do kogokolwiek cię poślę, pójdziesz i będziesz mówił wszystko, co ci rozkażę” (Jr 1,7).

„Weźmiecie moc Ducha Świętego, kiedy zstąpi na was, i będziecie mi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi” (Dz 1,8).

„Jesteście rodem wybranym, królewskim kapłaństwem, narodem świętym, ludem nabytym, abyście rozgłaszali cnoty tego, który was powołał z ciemności do cudownej swojej światłości” (1 P 2,9).

„Chrystusa Pana poświęcajcie w sercach waszych, zawsze gotowi do obrony przed każdym, domagającym się od was wytłumaczenia się z nadziei waszej” (1 P 3,15).

Wyzwanie ewangelizacyjne 10 Dni Modlitwy

Jezus wzywa nas nie tylko do modlitwy, ale także służenia duchowym i fizycznym potrzebom bliźnich. „Albowiem łaknąłem, a daliście mi jeść, pragnąłem, a daliście mi pić, byłem przychodniem, a przyjęliście mnie, byłem nagi, a przyodzialiście mnie, byłem chory, a odwiedzaliście mnie, byłem w więzieniu, a przychodziliście do mnie” (Mt 25,35-36).

W książce *Śladami Wielkiego Lekarza* czytamy: „Musimy prowadzić podwójne życie — życie rozwagi i działania oraz życie cichej modlitwy i poważnej pracy” (Ellen G. White, *Śladami Wielkiego Lekarza*, Warszawa 2009, wyd. VI, s. 383). Przyjęliśmy tak wielką miłość naszego Zbawiciela, więc naszym przywilejem jest ukazywać ją przyjaciółom, sąsiadom i nieznanym potrzebującym pomocy.

Zachęcamy ciebie i twój zbor, byście pytali Boga w modlitwie, jak możecie docierać do innych po 10 Dniach Modlitwy. Wybierzcie jedno lub więcej zadań, wybierzcie dzień i stańcie się dłońmi i stopami Jezusa. Przygotowując się do działania nie zapominajcie o modlitwie. „Osobista praca dla bliźnich powinna być poprzedzona solidną osobistą modlitwą, bowiem potrzeba wielkiej mądrości, by zrozumieć sztukę ratowania dusz. Zanim nawiążecie łączność z ludźmi, nawiążcie łączność z Chrystusem. U tronu niebiańskiej łaski uzyskacie przygotowanie do usługiwania ludziom” (Ellen G. White, *Prayer*, s. 313).

Poniżej znajduje się lista sposobów, w jakie możesz pomagać innym. Wybierz z niej to, co pasuje do potrzeb ludzi, którym służysz. Oczywiście możesz uwzględnić także sposoby nie wymienione w tej liście.

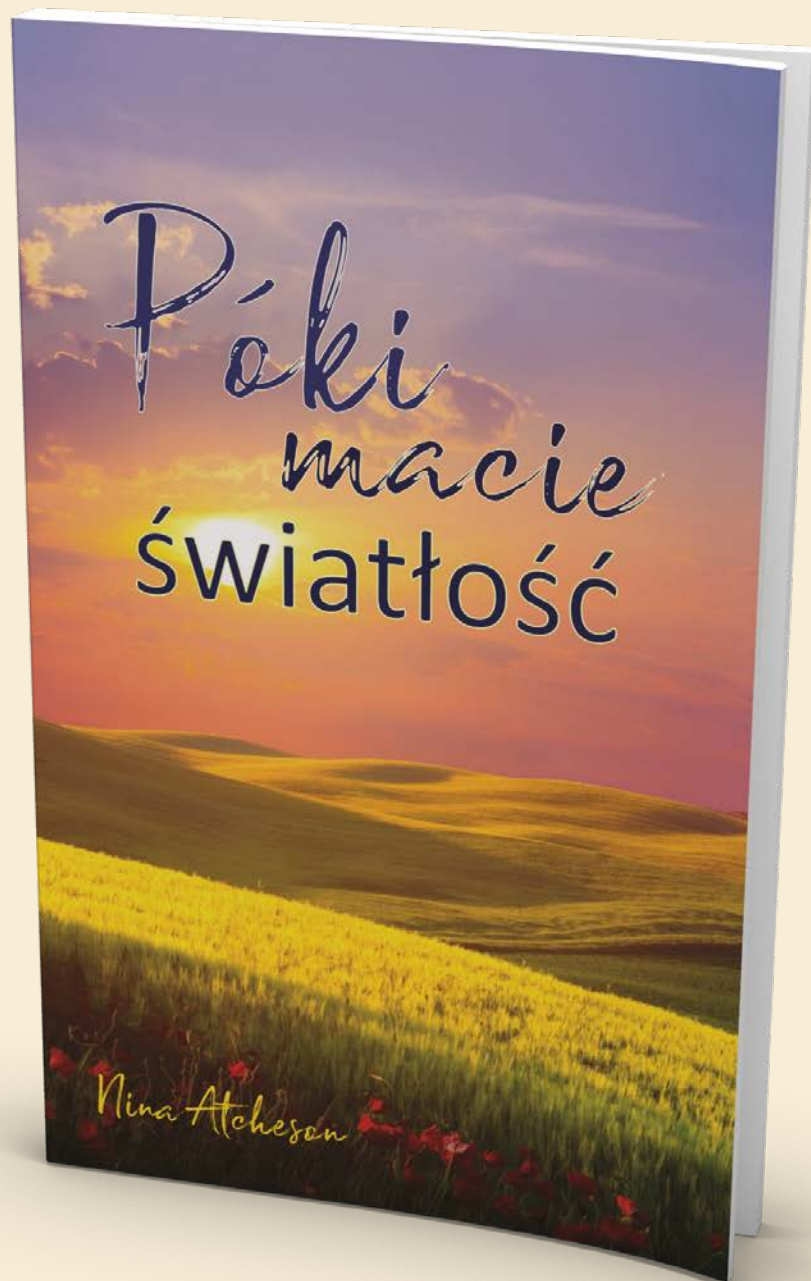
- Ugotuj posiłek dla chorej osoby.
- Zaprosz sąsiada lub współpracownika na spotkanie społeczne.
- Podaruj żywność bezdomnej osobie.

- Podaruj innym odzież takiej jakości, jaką sam chciałbyś otrzymać.
- „Adoptuj” starszą osobę. Odwiedzaj ją regularnie i pomagaj w zakupach, obowiązkach domowych, gotowaniu i pracy w ogrodzie.
- Upiecz dobry chleb i podaruj bochenek sąsiadom.
- Pomóż przygotować projekt społeczny wraz z sąsiadami.
- Zaoferuj opiekę nad chorą lub niepełnosprawną osobą, dając czas na odpoczynek opiekunowi.
- Zaangażuj się w projekt społeczny wraz z sąsiadami.
- Zapoznaj się lepiej z nowymi sąsiadami zapraszając ich na posiłek. Niech poczują się mile widziani w sąsiedztwie.
- Zrób solidne zakupy i przekaż je potrzebującej rodzinie.
- Podaruj potrzebującym swoje stare okulary.
- Zaoferuj udzielanie lekcji biblijnych.
- Odwiedź ludzi w domu opieki.
- Podaruj pieniądze na utrzymanie ubogiemu studentowi.
- Zbierz odzież dla potrzebujących. Możesz założyć bank odzieży w zborze i służyć w ten sposób potrzebującym.
- Podaruj swój stary laptop lub inny sprzęt elektroniczny.
- Podaruj używany samochód.
- Zorganizuj targi zdrowego stylu życia.
- Wyślij kartę z pozdrowieniami dla osób odbywających wyrok więzienia.
- Zorganizuj serię wykładów ewangelizacyjnych.
- Zatelefonuj do sąsiadów i zapytaj o samopoczucie.
- Podaruj komuś dobrą książkę.
- Rozdaj broszury o tematyce biblijnej.

- Zaprosz kogoś do przyjęcia Jezusa jako Zbawiciela i Pana.
- Zorganizuj kurs zdrowego gotowania.
- Rozdawaj zainteresowanym osobom książki o tematyce biblijnej.
- Podaruj żywność komuś, kto niedawno stracił bliską osobę.
- Odwiedź osoby przebywające w szpitalu, wesprzyj je i zaoferuj pomoc.
- Czytaj *Biblię* starszym osobom.
- Odwiedź dzieci w domu dziecka i zaoferuj pomoc opiekunom.
- Załóż kółko krawiectwa, dziergania na drutach lub szydełkowania na celu przygotowania odzieży dla potrzebujących.
- Czytaj *Biblię* niedowidzącym lub niewidomym.
- Zorganizuj całonocne spotkanie młodzieży u siebie w domu.
- Zgłoś się jako wolontariusz do pomocy w schronisku dla bezdomnych.
- Podaruj książki dla dzieci w domu dziecka lub osób przebywających w schronisku dla bezdomnych.
- Zaprosz dzieci i młodzież ze zboru w odwiedziny u starszych ludzi. Przygotujcie program artystyczny dla nich.
- Zaplanuj dzień zabaw i gier dla dzieci specjalnej troski i ich rodzin.
- Zorganizuj dzień sprzątnięcia otoczenia w lokalnej społeczności.
- Załóż klub zdrowego życia w zborze. Zaprosz na spotkania przyjaciół i sąsiadów.
- Zaprosz znajomych na prezentację wykładów ewangelizacyjnych. Oglądając i słuchając wraz z nimi, módl się, by Duch Święty przemawiał do ich serc.
- Stwórz własny projekt ewangelizacyjny.

Więcej materiałów na temat ewangelizacji znajdziesz na stronie internetowej www.revivalandreformation.org/resources/witnessing.

Nowość

Biblia jest żywa i ma moc! Może przemawiać do naszego serca i naszej duszy, odnosząc się do naszych realnych potrzeb. Często się jednak zdarza, że zniechęcenie, nadmiar zajęć, zwątpienie czy zmęczenie powstrzymują nas do lektury *Pisma Świętego*, w wyniku czego stajemy się duchowo słabsi.

Póki macie światłość to książka dla wszystkich, nastolatków i osób dorosłych, niosąca praktyczne sposoby na życie. Mówi ona o tym, jak zanurzenie się w Słowie Bożym, *Biblii*, sprawi, że zapagniemy częściej przebywać z jej Boskim Autorem.

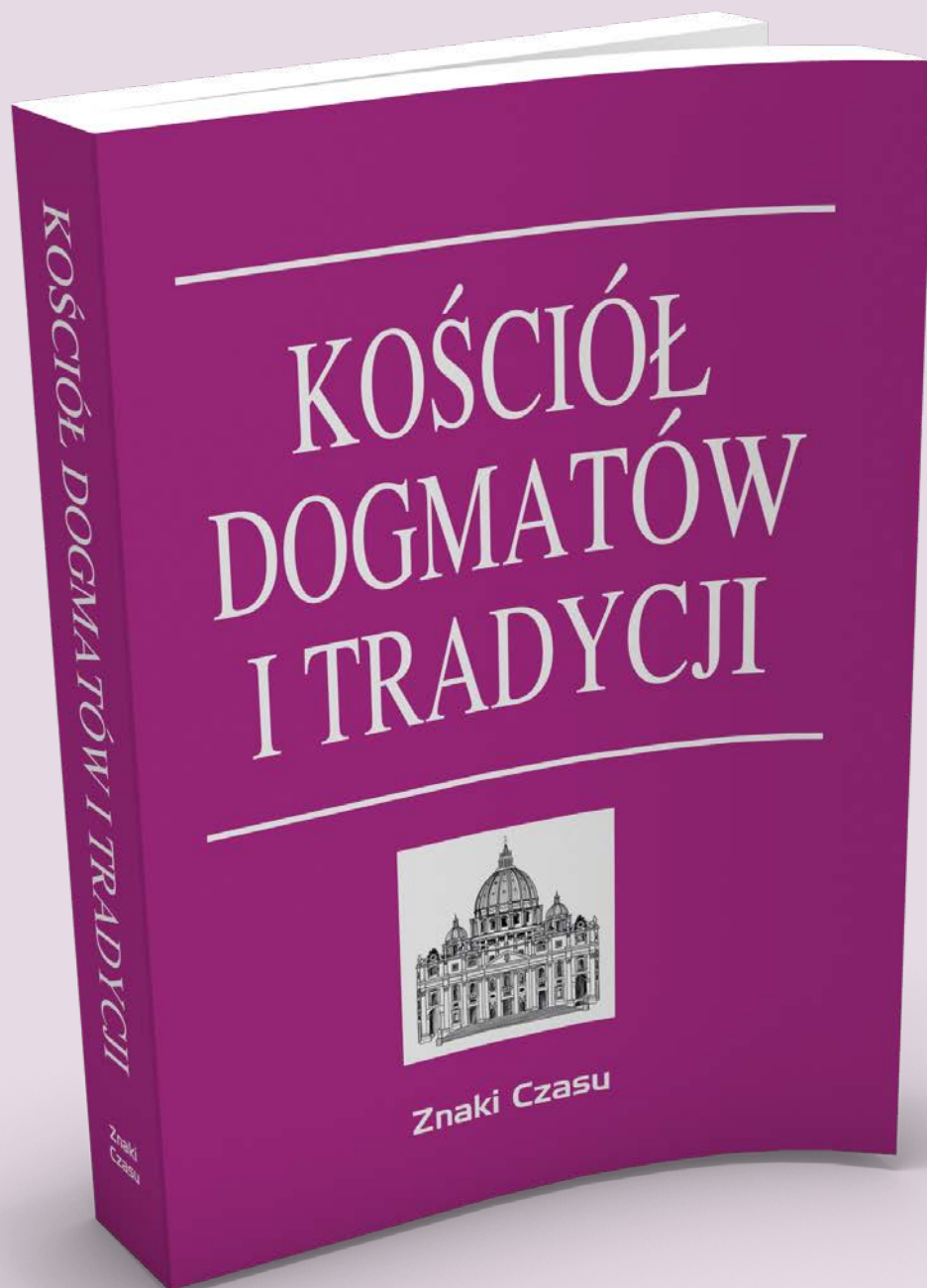
Nina Atcheson opracowała solidną metodę, dzięki której Słowo Boże staje się realne w codziennym życiu. Stowarzyszenie Kaznodziejskie Generalnej Konferencji zaleca lekturę tej ważnej książki. To osobiste podejście do przyjęcia błogosławieństwa Boga przez czytanie Jego Słowa okaże się dobrodziejstwem także dla ciebie (TED N.C. WILSON, przewodniczący Generalnej Konferencji Kościoła Adventystów Dnia Siódmego).

Wydawca: Wydawnictwo Znaki Czasu. Stron ok. 130.

Oprawa miękka — cena detaliczna 37 zł, **cena dla zborów 32 zł.**

Zamówienia na publikację prosimy kierować pod adresem: Dział Obsługi Klienta Wydawnictwa Znaki Czasu
ul. Foksal 8/3, 00-366 Warszawa, tel.: 22-331-98-00, e-mail: kontakt@znakiczasu.pl, księgarnia internetowa: sklep.znakiczasu.pl

NOWOŚĆ

Drugie, poprawione oraz zaktualizowane wydanie polemiczno-apologetycznego dzieła, w którym skoncentrowano się na zagadnieniach ważnych dla teologii katolickiej oraz protestanckiej (szczególnie adwentystycznej). Książka w oparciu o *Katechizm Kościoła Katolickiego* prezentuje doktrynę wiary katolicyzmu w porównaniu z nauką *Pisma Świętego*. Ukazuje także historyczną drogę, która doprowadziła do przerostów dogmatyczno-liturgicznych w Kościele Katolickim.

Wydawca: Wydawnictwo Znak Czasu. Stron 584.

Oprawa miękka — cena detaliczna 45 zł, **cena dla zborów 37 zł,**
cena powyżej 10 egzemplarzy 20 zł.

Oprawa twarda — cena detaliczna 55 zł, **cena dla zborów 45 zł,**
cena powyżej 10 egzemplarzy 30 zł.

Zamówienia na publikację prosimy kierować pod adresem: Dział Obsługi Klienta Wydawnictwa Znak Czasu
ul. Foksal 8/3, 00-366 Warszawa, tel.: 22-331-98-00, e-mail: kontakt@znakiczasu.pl, księgarnia internetowa: sklep.znakiczasu.pl